

การสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษา
ระดับอุดมศึกษา

ปริญญานิพนธ์

ของ

เดชา แจ่มประสิทธิ์

๑๓ ต.ค. ๒๕๔๐

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

พฤษภาคม ๒๕๔๐

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เผชญิ์ ชีรานนท์) ประธาน

.....
(รองศาสตราจารย์รัช วีระศิริวัฒน์) กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เผชญิ์ ชีรานนท์) ประธาน

.....
(รองศาสตราจารย์รัช วีระศิริวัฒน์) กรรมการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจริญระน้อย) กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
(ดร. ศิริอุภา พูลสุวรรณ) คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 16 เดือน พฤษภาคม พ.ศ.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาจาก ผศ. เจริญ ธีรานนท์ รศ. ธวัช วีระศิริวัฒน์ ผศ. แพน เกียรติชัย อาจารย์ประพนธ์ ธนารักษ์ ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ที่ได้ให้คำปรึกษา และแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่อง ต่าง ๆ จึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านอาจารย์เสนอ ไชยวงศ์ อาจารย์ ชาญวิทย์ ผลชีวิน นายวิทยา เลาหกุล ผศ. ศุภชัย สังวรินทะ อาจารย์พนิจ วัชรวิทย์ ผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ตลอดจนแก้ไขแบบประเมินให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณผู้ฝึกสอนฟุตบอลของจังหวัดกำแพงเพชร นักศึกษาสถาบันราชภัฏกำแพงเพชรและนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกำแพงเพชรที่ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อประมวญ คุณแม่บังอร แฉ่งประสิทธิ์ ตลอดจนญาติพี่น้องและเพื่อนนักฟุตบอลทุกคนที่เป็นกำลังใจและช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้วิจัยทำงานสำเร็จลงด้วยดี

เดชา แฉ่งประสิทธิ์

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ.....	1
	คำนำ.....	1
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	2
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ข้อตกลงเบื้องต้น.....	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	5
	ความหมายของคำที่เกี่ยวข้อง.....	5
	การวัดผล.....	5
	การทดสอบ.....	7
	แบบทดสอบ.....	8
	การประเมินผล.....	10
	แบบประเมิน.....	12
	ประเภทของแบบประเมิน.....	14
	วิธีที่ช่วยในการประเมิน.....	15
	วัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมาย.....	17
	ขอบข่ายการวัดผลทางพลศึกษา.....	19
	แบบทดสอบและแบบประเมินที่เกี่ยวข้อง.....	23
	การวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
กลุ่มประชากร.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	28
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
วิธีจัดกระทำข้อมูล.....	30
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	31
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	40
บทย่อ.....	40
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	40
กลุ่มประชากร.....	40
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
สรุปผลค้นคว้า.....	41
อภิปรายผล.....	41
ข้อเสนอแนะ.....	44
บรรณานุกรม.....	45
ภาคผนวก.....	50
ประวัติผู้วิจัย.....	82

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินค่า ความสามารถในการเล่นฟุตบอลเป็นรายข้อ.....	35
2	แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินค่าจากการทดลอง ใช้แบบประเมินค่าโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบัค.....	36
3	แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินผลจากคะแนนของผู้ประเมินผล โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา(α -coefficient) ของครอนบัค.....	37
4	แสดงค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินจากคะแนนของผู้ประเมิน คนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 โดยใช้ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson Product Moment Correlation Coefficient).....	38
5	แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบประเมินค่า โดย การแจกแจงค่า ที (T- Distribution).....	39
6	คะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของนักศึกษาชายที่ไปทดลองใช้.....	75
7	คะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของผู้ประเมิน 3 คน.....	76
8	คะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของกลุ่มประชากร.....	78

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

กีฬาฟุตบอลเป็นเกมกีฬานานาชาติที่ได้รับความนิยมชมชอบกันมากในปัจจุบันทั้งด้านการเล่นและร่วมชม โดยดูจากสถิติของผู้ชมและผู้เล่นที่ผ่านมา ในบางประเทศหรือว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาประจำชาติ ถ้ามีงานหรือเทศกาลใด ๆ จะต้องจัดให้มีการแข่งขันฟุตบอลด้วยทุกครั้ง

กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่เก่าแก่เกิดขึ้นมาหลายศตวรรษแล้ว ซึ่งมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้เหมาะสมและทันสมัยมากยิ่งขึ้น สำหรับในประเทศไทยฟุตบอลเริ่มเข้ามามีบทบาทตั้งแต่รัชกาลที่ 6 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ภายหลังที่พระองค์เสร็จกลับจากการเสด็จประพาสและศึกษาดูงานในยุโรป ได้นำเอาการเล่นฟุตบอลเข้ามาเผยแพร่ในหมู่ข้าราชการบริพาร จนกระทั่งแพร่หลายและกลายเป็นกีฬาที่มีผู้สนใจกันมากที่สุดในประเทศไทยในเวลาต่อมา ตราบจนทุกวันนี้

สุชาติ มุทุกันต์ (2516 : 9) กล่าวว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาของบุคคลได้เป็นอย่างดี การเล่นฟุตบอลมีจุดมุ่งหมายเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นการออกกำลังกายที่ทำให้ร่างกายมีพลานามัยสมบูรณ์มีวินัยในตนเอง มีการประสานงานกับบุคคลอื่นและมีการควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ดีอีกด้วย

นิพนธ์ กิติกุล (2530 : 381- 384) ได้กล่าวถึงการแสดงออกซึ่งความสามารถในการเล่นฟุตบอลว่าจะต้องอาศัยทักษะเบื้องต้นเฉพาะตัวมากที่สุด ทักษะเบื้องต้นที่ควรฝึกและสำคัญต่อการการเล่นฟุตบอลมีดังนี้

1. การเตะลูกในท่าต่าง ๆ
2. การหยุดลูกบอล
3. การเลี้ยงลูกบอล
4. การโหม่งลูกบอล
5. การทุ่มลูกบอล
6. การเป็นผู้รักษาประตู

สเปอร์เดนส์ (Spurdens, 1984 : 115) กล่าวว่าในการเล่นฟุตบอลเป็นทีมผู้เล่นจำเป็นจะต้องฝึกทักษะต่าง ๆ ให้ดีเพื่อนำทักษะที่ได้จากการฝึกมาไปใช้ในการแข่งขัน ซึ่งผู้เล่นแต่ละคน

จะต้องมีความอดทนในการฝึกซ้อมเป็นเวลานาน ต้องอาศัยประสบการณ์และสติปัญญาแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง เพราะในสภาพการณ์การแข่งขันจริงผู้เล่นจะต้องรู้จักนำเอาทักษะต่าง ๆ มาใช้แก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดอยู่เสมอ

ในการพิจารณาความสามารถในการเล่นฟุตบอล เพื่อคัดเลือกตัวนักกีฬาฟุตบอลนั้น ทอมสัน (Thomson. 1980 : 6) กล่าวว่าในสมัยก่อนจะคัดเลือกตัวนักฟุตบอลเฉพาะผู้ที่มีความสามารถในการเตะลูกฟุตบอลให้ได้ไกลแรงและวิ่งเร็วเท่านั้น แต่ในปัจจุบันจะไม่คำนึงถึงจุดนี้เพียงอย่างเดียว เพราะยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะต้องพิจารณาดูด้วยซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดก็คือ ต้องพิจารณาว่านักกีฬาที่มีคุณสมบัติดังกล่าว มีความเหมาะสมในการเล่นตามตำแหน่งที่รับผิดชอบได้ดีหรือไม่ ดังนั้นการคัดเลือกตัวนักกีฬาหรือการฝึกหัดนักกีฬาควรคัดเลือกและฝึกให้ตรงกับตำแหน่งหน้าที่การเล่นนั้น ๆ จึงจะทำให้ทีมฟุตบอลประสบผลสำเร็จสูงสุดในการเล่นเป็นทีม

ดังนั้นการได้มาซึ่งตัวของนักฟุตบอลที่จะทำให้ทีมมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จสร้างความเป็นเลิศได้นั้นจำเป็นต้องคัดเลือกนักกีฬาที่มีความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ในทีมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ มีทักษะพื้นฐานในการเล่นเป็นอย่างดีและสิ่งที่สำคัญที่สุดได้แก่ การมีพฤติกรรมแสดงออกในความสามารถในตำแหน่งหน้าที่ในทีมที่ตนรับผิดชอบ

ในปัจจุบันการวัด การทดสอบเพื่อประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลนั้น มีเพียงแบบทดสอบทักษะเบื้องต้นในการเล่นฟุตบอลเท่านั้น แต่แบบทดสอบหรือแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลเป็นทีม ในแต่ละตำแหน่งนั้นพบว่ามีน้อยมากที่จะใช้ในสภาพการแข่งขันได้อย่างแท้จริง จากเหตุผลดังกล่าวจึงจำเป็นต้องทำการศึกษาวิจัย เพื่อสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลเฉพาะตำแหน่งในทีมขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการวัดและประเมินผลความก้าวหน้าของนักกีฬาในทีมหรือเพื่อจำแนกระดับความสามารถของนักกีฬาแต่ละคนซึ่งจะทำให้ผู้ฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนานักกีฬาในแต่ละตำแหน่งในทีมได้

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อสร้างแบบประเมินความสามารถเฉพาะตำแหน่งในการเล่นฟุตบอลเป็นทีมของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้มีแบบประเมินความสามารถเฉพาะตำแหน่งในการเล่นฟุตบอลเป็นทีม
2. เป็นแนวทางให้ผู้ฝึกสอนทำแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้ในการทดสอบความสามารถเพื่อคัดเลือกผู้เล่นให้เหมาะสมกับตำแหน่งและเพื่อประเมินความก้าวหน้าของนักกีฬาในทีม
3. เป็นแนวทางสำหรับนักกีฬาสามารถทำแบบประเมินที่ผู้วิจัยกว้างขึ้นไปใช้ฝึกฝนปรับปรุงและพัฒนาทักษะต่าง ๆ ให้สูงขึ้น
4. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอลต่อไป

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีประเมินความสามารถเฉพาะตำแหน่งจากการเล่นเป็นทีม

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบประเมินค่าความสามารถเฉพาะทางทักษะฟุตบอล และเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า
2. กลุ่มประชากรของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 โปรแกรมพลศึกษา ของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร ประจำปีการศึกษา 2539 ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุตบอล 1 มาแล้ว เพศชาย จำนวน 66 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา คือ แบบประเมินและคะแนนความสามารถในการเล่นฟุตบอล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบประเมิน หมายถึง มาตราส่วนประเมินค่าทักษะในการเล่นกีฬาฟุตบอล
2. มาตราส่วนประเมินค่า หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินสถานการณ์หรือคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ไม่สามารถวัดออกมาเป็นตัวเลขได้โดยตรง เช่น ความสามารถ ความประพฤติ หรือการทดสอบภาคปฏิบัติ เป็นต้น

3. ความสามารถในการเล่นฟุตบอล หมายถึง การแสดงออกในเชิงพฤติกรรมที่นำเอาทักษะด้านต่าง ๆ ใช้สำหรับการเล่นฟุตบอลเป็นทีม
4. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 โปรแกรมพลศึกษาของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร
5. สถาบันอุดมศึกษา หมายถึง สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร ที่ทำหน้าที่ให้การศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้ถึงระดับปริญญาเอก
6. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในการสอน การฝึก และการเล่นกีฬาฟุตบอล อย่างใดอย่างหนึ่งมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี
7. ผู้ประเมิน หมายถึง อาจารย์ผู้สอนวิชาฟุตบอลของสถานศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลให้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงใคร่ขอเสนองานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยแบ่งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็น 4 ตอน คือ

1. ความหมายของคำที่เกี่ยวข้อง
2. วัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมายของการวัดผล การทดสอบ และการประเมินผล
3. ขอบข่ายของการวัดผล การทดสอบ และการประเมินผล
4. แบบทดสอบและแบบประเมินที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของคำที่เกี่ยวข้อง

1. การวัดผล (Measurement)

มีผู้ให้ความหมาย การวัดผลไว้หลายท่าน เช่น

วินิต กองบุญเทียม (2536 : 2) ได้ให้ความหมายของการวัดผลว่า หมายถึงวิธีการเปรียบเทียบ หรือวิธีการใช้เครื่องมือวัดหรือแบบทดสอบเพื่อต้องการทราบปริมาณหรือขนาด หรือสิ่งที่เราต้องการทราบ เช่น เราต้องการทราบว่าโต๊ะกว้างเท่าใดเราก็เอาแบบทดสอบ หรือเครื่องมือวัด เช่น ไม้บรรทัด หรือเทปมาทำการทาบทับโต๊ะ เพื่อหาให้ได้ว่าโต๊ะกว้างเท่าใดแล้วเราก็ได้ผลว่าโต๊ะกว้างเท่าใด วิธีการใช้เทปหรือไม้บรรทัดนั่นคือการทดสอบนั่นเอง วิธีการหรือเทคนิคในการใช้แบบทดสอบไม่ดีก็ทำให้ผลออกมาไม่แน่นอนหรือคลาดเคลื่อนไปทำให้การประเมินผลคลาดเคลื่อนไปเหมือนกัน

อนันต์ ศรีโสภา (2520 : 3 ; อ้างอิงมาจาก Cronbach.) ได้ให้ความหมายของการวัดผล หมายถึงการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ เข้ากับสิ่งของหรือเหตุการณ์ที่เป็นไปตามกฎ

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และเอนกกุล กรีแสง (2519 : 18 ; อ้างอิงมาจาก Bel.) ได้สรุปความหมายของการวัดผลว่า หมายถึง กระบวนการของการกำหนดจำนวนให้กับแต่ละสมาชิกของสิ่งของหรือบุคคลเพื่อชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของคุณสมบัติที่จะวัดสิ่งของ หรือ บุคคลนั้น ๆ นอกจากคุณสมบัติหรือคุณลักษณะของสิ่งนั้นจะต้องวัดได้ การวัดผลยังมีความหมายรวมถึงการเปรียบเทียบคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการจะวัดกับมาตรฐานบางอย่างด้วย

นอล (Noll. 1965 : 13 - 14) ได้อธิบายความหมายของการวัดผลสรุปได้ว่าการวัดผลมีความหมายกว้างกว่าการทดสอบ ซึ่งการทดสอบนั้นมักหมายถึงการใช้ข้อสอบที่เป็นชุดเพื่อวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนแต่การวัดผลเป็นวิธีการที่จะทำให้ทราบปริมาณซึ่งมิได้หมายถึงแต่การใช้ข้อสอบเท่านั้น ยังหมายถึงการใช้สเกลหรือมาตราส่วนประเมินค่าแบบตรวจสอบรายการต่าง ๆ หรือแบบสอบถาม

ทอร์น ไคค์และฮาเกน (Thorndike and Hagen. 1961 : 5) ได้ให้ความหมายของการวัดผลว่าเป็นการบอกคุณลักษณะของคนที่ได้พัฒนาขึ้นอย่างกว้างขวางจากการให้การศึกษาซึ่งจะบอกคุณลักษณะได้ 2 วิธี

1. การบอกคุณลักษณะด้วยการทดสอบ
2. การบอกคุณลักษณะด้วยการสังเกตพฤติกรรม

ชวาล แพรัตกุล (2518 : 120) ได้ให้ความหมายการวัดผลว่า เป็นกระบวนการใด ๆ ที่จะทำให้ได้มา ซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่งอันมีความหมายแทนขนาดสมรรถภาพนามธรรมที่นักเรียนผู้นั้นมีอยู่ในตน ถ้าใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องกระตุ้น ก็คือ เอาจำนวนผลงานที่นักเรียนแสดงปฏิกิริยา ได้ตอบออกมาเป็นเครื่องชี้บอกว่า เขามีสมรรถภาพในเรื่องนั้น ๆ ปานนั้น

วิริยา บุญชัย (2529 : 7 - 8) ได้ให้ความหมายของการวัดผลว่า เป็นการเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการทราบกับเครื่องมือมาตรฐานเพื่อต้องการทราบปริมาณหรือขนาด ซึ่งสามารถทราบผลได้ทันทีด้วยเครื่องมือมาตรฐานเป็นผู้บอกให้ทราบ เช่น ต้องการทราบความกว้างของโต๊ะ การวัดผลจึงเป็นวิธีการตรวจหรือหาปริมาณ ขนาด หรือส่วนสำคัญของสิ่งที่ต้องการจะทราบโดยอาศัย เครื่องมือวัดนั่นเอง

เยาวดี วินุทธ์ศรี (2528 : 73) กล่าวว่า การวัดผลหมายถึง การกำหนดตัวเลขให้กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามกฎเกณฑ์ (Rule) ที่ตั้งไว้ แล้วสังเกตว่ามีปริมาณเท่าไร กล่าวง่าย ๆ คือ การวัดผลนั้นจะทำให้เราตอบคำถามว่า “เท่าไร” (How much) ฉะนั้น การกำหนดตัวเลขในการวัด จึงมีจุดมุ่งหมายที่จะจำแนก หรือจัดอันดับตามความมากน้อยจากสิ่งที่วัดได้ ตลอดจนให้ผลการเปรียบเทียบสิ่งที่ถูกวัดนั้นอาจเป็นกิจกรรมหรือพฤติกรรม

จากความหมายข้างต้น จึงพอสรุปความหมายของการวัดผลได้ว่า “การวัดผล หมายถึง กระบวนการเชิงปริมาณ ในการกำหนดค่าเป็นตัวเลข หรือ สัญลักษณ์ที่มีความหมายแทน คุณลักษณะของสิ่งที่วัด โดยอาศัยกฎเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง”

2. การทดสอบ (Test)

มีผู้ให้ความหมายของการทดสอบไว้หลายท่าน เช่น

วินิต กองบุญเทียม (2536 : 10) ได้ให้ความหมายของการทดสอบว่า การทดสอบ เป็นกลวิธีที่สำคัญอย่างหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอน หรือการฝึกทางพลศึกษา การทดสอบ เป็นการกระทำเพื่อให้ได้มาถึงข้อมูล เรื่องราว ตัวเลข เพื่อที่จะนำมาประกอบการพิจารณาในการประเมินผล การทดสอบจะเป็นกระบวนการสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการทดสอบ ถ้ากระทำอย่างมีประสิทธิภาพ จะทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ซึ่งจะมีผลต่อการประเมินผลที่ถูกต้องต่อไป

วิเชียร เกตุสิงห์ (2517 : 6) ได้กล่าวถึงความหมายของการทดสอบว่า หมายถึง ขบวนการวัดอย่างหนึ่งอันจะได้มาซึ่งจำนวนหรือปริมาณ เพื่อจะนำไปสู่การประเมินผล ขบวนการนี้ก็คือ การใช้เครื่องมือชนิดหนึ่งไปเร้า (Stimulus) แล้วทำให้เกิดการตอบสนอง (response) ออกมาในรูปพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ข้อสำคัญก็คือ การนำเอาเครื่องมือไปเร้าเด็กนั้นจะต้องมีปฏิริยาโต้ตอบออกมาจึงจะถือเป็นการทดสอบและเรียกเครื่องมือชนิดนี้เป็นแบบทดสอบ

สมพงษ์ ทองอร่าม (2532 : 5) ได้กล่าวถึงการทดสอบว่า หมายถึง กลวิธี หรือวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนแสดงออกซึ่งความรู้ ความสามารถ ตลอดจนทักษะต่าง ๆ ออกมาอย่างหมดสิ้น ไม่ปิดบังซ่อนเร้น การทดสอบทางด้านพลศึกษาค่อนข้างจะแตกต่างจากวิชาการอื่น ๆ คือ การทดสอบทางพลศึกษา ส่วนใหญ่เน้นให้ผู้เรียนแสดงในลักษณะที่เป็นรูปธรรม เห็นได้อย่างเด่นชัด จากพฤติกรรมที่แสดงออกมาตามข้อกำหนดของแบบทดสอบ ดังนั้นหัวใจสำคัญของการทดสอบ ก็คือ แบบทดสอบซึ่งการทดสอบจะมีประสิทธิภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับแบบทดสอบ ดังนั้นการสร้างและการใช้แบบทดสอบจะต้องพิถีพิถันและรัดกุมเป็นอย่างยิ่ง

แบบทดสอบ

วินิต กองบุญเทียม (2536 : 3) กล่าวว่า แบบทดสอบ หมายถึง แบบ (Form) หรือเครื่องมือ (Tool) ที่ใช้ในการวัดสิ่งต่างๆ ที่เราต้องการทราบเช่น ถ้าเราต้องการทราบว่า นายกมล มีความสูงเท่าใดก็เอาเครื่องวัดความสูงมาวัดนายกมล ผลออกมาว่านายกมล มีความสูง 170 เซนติเมตร เครื่องวัดความสูงก็คือแบบทดสอบ (Test) เครื่องมือวัดหรือแบบทดสอบถ้าไม่นำไปใช้ในขบวนการวัดผลก็เป็นวัตถุธรรมดาหรือสิ่งของธรรมดานั่นเอง ในขบวนการวัดผลแบบทดสอบเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างมากเพราะแบบทดสอบจะเป็นตัววัดให้ได้ผลออกมา ถ้าเครื่องมือวัดหรือแบบทดสอบไม่ดี ก็จะทำให้ผลของการวัดออกมามีความคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงไปในทางพลศึกษาแบบทดสอบมีความสำคัญมากที่ใช้ในขบวนการวัดผล เพื่อให้ทราบถึงสิ่งต่างๆ ที่เราต้องการทราบ เช่น ถ้าเราสอนบาสเกตบอลต้องการที่จะทราบว่าเด็กที่เราสอนมีการพัฒนาตามขบวนการหรือตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ต้องเลือกแบบทดสอบของบาสเกตบอลให้ดี สามารถนำไปวัดแล้วได้ผล เพื่อนำมาประเมินได้ถูกต้องและแน่นอน

แบบทดสอบเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่ง และใช้มากที่สุดในโรงเรียน แบบทดสอบที่ดีจะช่วยให้นักครูทราบสภาพของนักเรียน และของครูว่าเป็นอย่างไร มีด้านใดดีหรือด้อย ควรจะปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และ เอนกกุล กริแสง (2519 : 23) กล่าวถึงแบบทดสอบว่าเป็นวิธีการที่มีระบบ (Systematic Procedure) สำหรับเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป

ภัทรา นิคมมานนท์ (2532 : 21) ให้ความหมายของแบบทดสอบว่า “เป็นชุดคำถามหรือกลุ่มงานใด ๆ ที่สร้างขึ้นมาแล้วนำไปรื้อให้นักเรียน หรือผู้สอนแสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการออกมา โดยผู้สอนสามารถสังเกตและวัดได้”

วิริยา บุญชัย (2529 : 8 - 9) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง แบบ (Form) หรือเครื่องมือ (Tool) หรือกระบวนการสำหรับวัดความสามารถ ความสัมฤทธิ์ หรือความสนใจของบุคคลที่แสดงออกมา แบบทดสอบนี้ใช้วัดในสิ่งที่เราไม่สามารถวัดโดยตรงได้ ซึ่งจะวัดได้ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นแสดงผลหรือการกระทำนั้นออกมาก่อน เช่น จะวัดความสามารถทางปัญญา ก็ให้ผู้เรียนทำข้อสอบ ผลก็จะออกมาหรือต้องการวัดกำลังขา ก็ต้องให้มีการกระโดด ถ้ากระโดดได้ไกล หรือกระโดดได้สูงมากก็แสดงว่ามีกำลังขามาก มิใช่เอาเทปมาวัดขา ถ้าขาใดก็มีกำลังขามาก จะเห็นว่าแบบทดสอบก็เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการประเมินผล

แบบทดสอบในการวัดผลการศึกษาหรือผลศึกษานั้นสามารถแยกออกได้ 2 ประเภทด้วยกันคือ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง และแบบทดสอบมาตรฐาน

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher - Made Test) เป็นแบบทดสอบที่พบอยู่โดยทั่วไป ซึ่งครูจะสร้างขึ้นเพื่อใช้กับนักเรียนของตนเอง แบบทดสอบจะมีลักษณะดังนี้

1.1 เหมาะสมกับหน่วยการสอนที่ครูกำหนดเนื้อหาและการให้คะแนน ขึ้นอยู่กับการกำหนดของครูเอง โดยอาศัยความเที่ยงตรงจากหลักสูตรเป็นเกณฑ์

1.2 การสร้างแบบทดสอบนั้น วิธีการสร้างเครื่องมือ และการให้คะแนน ขึ้นอยู่กับการกำหนดของครูเอง โดยอาศัยความเที่ยงตรงจากหลักสูตรเป็นเกณฑ์

1.3 แบบทดสอบอาจจะไม่เป็นไปตามคะแนนมาตรฐานของส่วนการศึกษานั้น ๆ แต่เป็นคะแนนที่ครูรวบรวมไว้ตลอดทั้งปี และสร้างคะแนนมาตรฐานขึ้นใช้เอง

1.4 เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นได้เร็ว ดังนั้นวิธีการอาจจะไม่ดีเท่ากับแบบทดสอบมาตรฐาน

1.5 ไม่เหมาะกับการนำไปใช้สำหรับครูคนอื่น ๆ เหมาะสำหรับใช้ในส่วนการศึกษาหรือท้องถิ่นนั้น ๆ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มีวิธีการเครื่องมือและการให้คะแนนคงที่ ทำให้ใช้ข้อสอบนี้ทดสอบในต่างสถานที่และต่างเวลาได้ การสร้างแบบทดสอบต้องออกข้อสอบหลาย ๆ ข้อ ทำการทดสอบกับคนเป็นจำนวนมากนำข้อสอบโดยเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีคุณภาพดีไว้ แบบทดสอบมาตรฐานนี้นอกจากจะมีวิธีการเครื่องมือ และการให้คะแนนคงที่แล้ว ยังต้องมีความเที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อถือได้ (Reliability) และมีเกณฑ์ปกติ (Norm)

สำหรับแบบทดสอบทางการปฏิบัติ นั้น ฮอปกินส์ และแอนส์ (Hopkins and Antes. 1979 : 165) ได้ให้ความหมายแบบทดสอบทางการปฏิบัติว่า หมายถึง การวัดผลความก้าวหน้าทางทักษะ การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นการเก็บจากความสามารถอย่างแท้จริง และขบวนการใช้ในปัจจุบัน เป็นการนำหลักการสำคัญและความรู้ทางการปฏิบัติมาใช้ สิ่งสำคัญของแบบทดสอบทางการปฏิบัติ จะใช้แบบทดสอบทางการปฏิบัตินี้ เมื่อครูรู้ดีกว่าแบบทดสอบข้อเขียนไม่สามารถกำหนดข้อมูลที่ต้องการประเมินระดับความสามารถของนักเรียนได้ตามเป้าหมาย และแบบสอบถามทางการปฏิบัติที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้ คือ มีความเที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อมั่น (Reliability) ความเป็นปรนัย (Objectivity) และมีเกณฑ์ปกติ (Norm) (Mathews 1978 : 25) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทดสอบทางด้านทักษะก็พานั้น เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนกิจกรรมพลศึกษา และเป็นไปตามความเป็นจริง

จอห์นสัน และนิลสัน (Johnson and Nelson. 1986 : 59 - 63) ได้กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบที่เป็นมาตรฐาน ควรมีลักษณะที่เป็นฐานสำคัญ 4 ประการ คือ

1. ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย
2. ความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง แบบทดสอบที่มีความแน่นอนในการวัดโดยผู้รับการทดสอบหลาย ๆ ครั้ง ก็ได้ผลเหมือนกัน
3. ความเป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึง แบบทดสอบที่มีมาตรฐานการวัดที่แน่นอนชัดเจนในการดำเนินงาน และการให้คะแนน แม้จะวัดโดยผู้วัดหลายคนก็จะได้คำตอบหรือคะแนนเท่ากัน
4. มีเกณฑ์ปกติ (Norm) เพื่อใช้เป็นตัวแทนของประชากรเฉพาะกลุ่ม

จากความหมายของการวัดผล การประเมินผล และแบบทดสอบที่กล่าวมานี้ พอสรุปได้ว่า การวัดผลเป็นขบวนการบ่งชี้หรือคุณลักษณะที่วัดด้วยเครื่องมือวัด ส่วนการประเมินผลเป็นขบวนการกำหนดคุณค่า ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือการกระทำอย่างหนึ่งเพื่อสรุปหรือวินิจฉัยโดยอาศัยผลจากการวัดผลประกอบการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งหนึ่งหรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างมีกฎเกณฑ์ประการใดประการหนึ่งอย่างมีระบบ

จากความหมายทั้งสาม ที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่ามีความหมายไม่เหมือนกันแต่มีความสัมพันธ์กัน ดังนี้คือ การประเมินผล เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการศึกษา ส่วนการวัดผลเป็นเทคนิคของการประเมิน และแบบทดสอบเป็นเครื่องมือของการวัดผล

3. การประเมินผล(Evaluation)

มีผู้ให้ความหมายการประเมินผลไว้หลายท่าน เช่น

วินิต กองบุญเทียม (2536 : 2 - 3) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลว่า หมายถึง การกำหนดค่า หรือการตีค่าในขบวนการวัดผลว่า ดี เลว มากน้อยเพียงใด จะต้องแก้ไขหรือไม่ หรือ มีข้อดีข้อเสียอย่างไร การประเมินผลนี้จะต้องอาศัยผลจากการใช้แบบทดสอบมาทำการทดสอบ (Measurement) และเมื่อได้ผลมาก็ให้นำผลนั้นมาตีค่าดีเลว มากน้อยเพียงใด การประเมินผลจะกระทำได้ดี ถูกต้องแน่นอน ตรงกับความเป็นจริงได้ก็ต้องได้จากขบวนการใช้เครื่องมือหรือแบบทดสอบและเทคนิคในการวัด หรือการทดสอบที่ถูกต้อง หรือมีประสิทธิภาพการประเมินผลมีความสำคัญ เพราะ จะทำให้ทราบว่าในขบวนการเรียนการสอนที่เราวัดผลนั้น ดี เลว มากน้อยเพียงใด และจะแก้ไขปรับปรุงในขบวนการอย่างไร

ชูระวี สุริยจันทร์ (2536 : 5) ได้ให้ความหมายของการประเมินผล หมายถึง กระบวนการพิจารณาตัดสินหรือสรุปผล คุณภาพ คุณค่า คุณลักษณะ การกระทำต่าง ๆ ที่ได้มาจากการวัดผล ว่าผลที่ได้นั้น ดี เลว เก่ง อ่อน ได้หรือตก กว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด ฉะนั้นการประเมินผลจะเชื่อถือได้ถูกต้องหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับ การวัดผล

อนันต์ ศรีโสภ (2520 : 3 อ้างอิงมาจาก (Stufflebeam.) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประเมินผลหมายถึงกรรมวิธีของการจัดวางแผนการเก็บรวบรวมและการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับการตัดสินใจในการเลือกวิธีต่าง ๆ

สุภาพ วาดเขียน และอรพินธ์ โกชนาคา (2518 : 3) ได้ให้ความหมาย การประเมินผลว่าเป็นการพิจารณาตัดสินใจ เกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่า ความจริงและการกระทำบางที่ขึ้นอยู่กับ การวัดผลเพียงอย่างเดียว เช่น คะแนนสอบ แต่ส่วนมากมักเป็นการรวมการวัด หลาย ๆ อย่าง

สคริฟเวน (Scriven. 1967 : 4) ได้ให้คำนิยามของการประเมินผลว่า เป็นการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีระบบ เพื่อบ่งชี้ถึงคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

มาร์แชล และ เฮลล์ (Marshall and Hales. 1971 : 15) กล่าวถึงการประเมินผลว่า การประเมินผลหมายถึง การกำหนดคุณค่าของสิ่งที่เราวัดโดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการวัด

เยาวดี ราชชัยกุล (2521 : 14) ให้ความหมายของการประเมินผลการศึกษาไว้ว่า หมายถึง กระบวนการตีความหมาย (Interpretation) และการตัดสินคุณค่า (Value Judgment) จากสิ่งที่วัดได้โดยอาศัยวิธีการที่มีระบบแบบแผนในการรวบรวมข้อมูลตลอดจนเหตุผล ประกอบการพิจารณาตัดสินว่ากิจกรรมการศึกษานั้นดีหรือเลวอย่างไร เหมาะสมหรือไม่ เหมาะสมประการใด

ประกิจ รัตนสุวรรณ (2525 : 23 - 24) ได้ให้ความหมายการประเมินผลว่า หมายถึง กระบวนการในการตัดสิน ตีราคา ลงสรุป เพื่อพิจารณาความเหมาะสม หรือหาคุณค่าของคุณลักษณะ และพฤติกรรม เช่น ผลการเรียน ผลการปฏิบัติ โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดที่ได้จากการวัดเป็นหลัก และใช้วิจารณ์ญาณประกอบการพิจารณาจากความหมายดังกล่าว จะเห็นว่า ถ้าจะประเมินผลต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอน โดยเริ่มต้นด้วยการวัดผลสิ่งนั้นแล้วนำผลการวัดที่ได้มาวินิจฉัยอย่างมีหลักเกณฑ์ และมีคุณธรรมเพื่อพิจารณาตัดสินใจว่าสิ่งนั้นดีหรือเลว เก่งหรืออ่อน ได้หรือตก เป็นต้น ดังนั้น ในการประเมินผลจะต้องมีองค์ประกอบหลัก 3 ประการ คือ

1. ผลการวัด (Measurement) ทำให้ทราบสภาพความจริงของสิ่งที่จะประเมินว่ามีปริมาณเท่าไร มีคุณสมบัติอย่างไร เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์

2. เกณฑ์การพิจารณา (Criteria) ในการที่จะตัดสินว่าสิ่งใดดีหรือเลว ใช้ได้หรือไม่ได้นั้น จะต้องมีหลักหรือมีบรรทัดฐานที่ต้องการ โดยการนำผลการวัดนั้นมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือมาตรฐานที่ต้องการ เกณฑ์การพิจารณาในการประเมินผลการศึกษานั้นก็คือ จุดมุ่งหมายการศึกษานั้นเอง

3. การตัดสินใจ (Decision) เป็นการชี้ขาดหรือสรุปผลการเปรียบเทียบระหว่างผลการปฏิบัติ ซึ่งได้จากการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าสูงหรือต่ำกว่ากันขนาดไหน ทั้งนี้การตัดสินใจที่ดีต้องอาศัยการพิจารณาอย่างถี่ถ้วน ทุกแง่ทุกมุม และกระทำอย่างยุติธรรมโดยอาศัยสภาพและความเหมาะสมต่าง ๆ ประกอบหรือต้องมีคุณธรรมที่ดี

วิเชียร เกตุสิงห์ (2517 : 4) ได้สรุปว่า

1. การวัดผลทำให้ขอบเขตการเรียนรู้ของนักเรียนเกิดความสับสน เช่น

1.1 ช่วยให้อาจารย์ในการเรียนรู้เหมาะสมกับความต้องการ (Need)

ความสามารถ (Ability) ของนักเรียนแต่ละคน

1.2 ช่วยกระตุ้น และนำทางให้เกิดประสบการณ์แห่งการเรียนรู้

1.3 ช่วยพัฒนาและคงไว้ซึ่งทักษะและความสามารถต่าง ๆ

2. การวัดผลช่วยในการปรับปรุงวิธีสอนของครู เช่น

2.1 ช่วยในการปรับปรุงระบบการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

2.2 ช่วยในการจัดกลุ่มนักเรียน

แบบประเมิน

แบบประเมินเป็นเครื่องมือที่ใช้ช่วยในการวัดสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่สามารถวัดออกมาได้เป็นตัวเลขโดยตรง เป็นการวัด และประเมินผลในลักษณะของมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่ง ฮ็อลกินส์ และแอนส์ (Hopkins and Antes. 1979 : 173 - 175) กล่าวว่า มาตราส่วนประเมินค่านี้สามารถใช้ในกรณีเป็นข้อความ เป็นการประเมินค่าคุณลักษณะของสิ่งที่จะวัดออกมาเป็นตัวเลข หรือสามารถใช้วัดทัศนคติ หรือแรงจูงใจ ซึ่งจะใช้ตัวเลขเป็นสัญลักษณ์ แสดงถึงความสำคัญของคุณลักษณะที่แสดงออกมา สก็อต และ เฟรนช์ (สุมาลี เพชรศิริ. 2527 :

อ้างอิงจาก Scott and French . 1950) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างมาตราส่วนประเมินค่าดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาที่จะประเมิน ตามธรรมชาติของเนื้อหาหรือคุณลักษณะของกิจกรรมนั้น

2. กำหนดจำนวนระดับที่จะประเมินค่า

3. กำหนดนิยามหรือความหมายของแต่ละระดับ
4. โอกาสที่จะประเมินนักเรียนแต่ละระดับเท่ากัน
5. ใบบันทึกการประเมิน ต้องเตรียมให้ง่ายต่อการประเมินนักเรียนแต่ละคน
6. จะต้องมีการเลือกและฝึกผู้ที่จะทำการประเมินค่า

นอกจากนี้ ฮ็อบกินส์ และแอนส์ (Hopkins and Antes. 1979 : 175) ได้เสนอแนะสำหรับการสร้างมาตราส่วนประเมินค่า ดังนี้

1. หลีกเลี่ยงการใช้ช่วงคะแนน 2 - 3 ระดับ เนื่องจากจะได้ผลของการวัดที่หยาบและไม่ควรมากกว่า 5 ระดับ เพราะจะทำให้เห็นข้อแตกต่างของคะแนนแต่ละระดับได้ยากและเป็นการสิ้นเปลืองเวลาในการสังเกต

2. ระบุความหมายของแต่ละระดับมาตราส่วน และทำเครื่องหมายระหว่างคะแนนที่ต้องการจะตีความหมาย

3. เลือกใช้ข้อความที่ผู้สังเกตสามารถเข้าใจได้ตรงกับพฤติกรรมที่ต้องการ

นอกจากนี้ในการประเมินกิจกรรมพลศึกษาทั่วไป สุมาลี เพชรศิริ (2527 : 15 - 17 อ้างอิงมาจาก Scott and French. 1950) ได้กล่าวว่า การประเมินค่า (Ratings) เกือบจะเป็นวิธีเดียวที่ใช้วัดในเรื่องการเต้นรำ และใช้ในการประเมินความสามารถในทักษะต่าง ๆ และแบบต่าง ๆ ของการเต้นรำ นักเรียนอาจจะได้รับการประเมินในเรื่องการตอบสนองต่อจังหวะต่าง ๆ ในการแสดงการเคลื่อนไหวพื้นฐานต่าง ๆ เช่น การกระโดดสลับเท้า (Skip) การกระโจน (Leap) การเคลื่อนไหวแบบสวิง (Swinging Movement) เรื่องการแสดงแบบของการเต้นรำ เช่น วอลซ์ (Waltz) ชอตทิจ (Schottische) โพลก้า (Polka) ฟอกซ์ทรอต (Fox Trot) หรือว่าในเรื่องการแสดงการเต้นรำทั้งหมด เช่น การเต้นรำพื้นเมือง (Folk Dance) การเต้นรำรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส (Square Dance) การประเมินกลุ่มเล็ก ๆ ทำได้ง่ายกว่า แต่เพื่อที่จะทำให้คนรู้สึกอายน้อยลง อาจจะให้คนหลายคนเต้นรำอยู่ด้วยในขณะที่มีเพียงไม่กี่คนที่กำลังถูกตัดสินอยู่

มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) เกี่ยวกับทักษะการเต้นรำ เป็นดังต่อไปนี้

1 คะแนน เท่ากับ ต่ำมาก หมายถึง ผู้เต้นรำยังแสดงการเต้นรำได้ไม่ดี เขาเกือบจะต้องขึ้นอยู่กับคนอื่น ๆ ตลอดเวลา ที่จะต้องคอยเตือนหรือชี้แนะ เรื่องการลำดับจังหวะก็ไม่แม่นยำ และเห็นได้ชัดว่าเขาไม่รู้ตัวเลยว่าจังหวะของตนนั้นไม่แม่นยำ

2 คะแนน เท่ากับ ต่ำ หมายถึง ผู้เต้นรำสามารถแสดงขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องและสามารถจะเต้นรำได้พอสมควร โดยการนำของคู่เต้นรำ หรือผู้เต้นรำคนอื่น ๆ ในเรื่องของจังหวะ เขายังทำผิดพลาดบ้างในบางครั้งบางคราว และเขายังไม่สามารถจะปรับตัวใหม่ได้ทัน

ที่ เขาอาจจะสนุกกับการเดินรำหรือไม่ก็ได้ ขึ้นอยู่กับเขารู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับข้อผิดพลาดที่เขาทำลงไปหรือไม่

3 คะแนน เท่ากับ ปานกลาง หมายถึง ผู้เดินรำแสดงการเดินรำได้อย่างถูกต้องมีข้อผิดพลาดบ้างเล็กน้อย ซึ่งเขาสามารถจะแก้ไขได้เอง หรือโดยการเตือน หรือชี้แนะจากผู้เดินรำคนอื่นๆ และผู้เดินรำก็รู้เรื่องของการเดินรำดีพอที่จะสนุกสนานไปกับการเดินรำขึ้น

4 คะแนน เท่ากับ ดี หมายถึง ผู้เดินรำแสดงออกในเรื่องของแบบ จังหวะ และลำดับขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง แต่ยังขาดความมั่นใจและความเป็นธรรมชาติ

5 คะแนน เท่ากับ ดีมาก หมายถึง ผู้เดินรำมีจังหวะที่แม่นยำ และมีทักษะที่คล่องแคล่วคล่องในขั้นตอนที่เกี่ยวข้อง รู้รูปแบบของการเดินรำ ตำแหน่งทิศทาง และรู้ลำดับขั้นตอนของการเดินรำ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความมั่นใจ และความสนุกสนาน คลอดจนแสดงออกถึงความมีน้ำใจในการเดินรำ

ประเภทของแบบประเมิน

มีผู้แบ่งประเภทของแบบประเมินในลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) ไว้แตกต่างกัน แต่ ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2528 : 143 - 146) ได้แบ่งไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. แบบบรรยาย (Descriptive Rating Scale) เป็นมาตราของการวัดอันดับในแต่ละระดับ ในรูปของการบรรยายทางภาษา แต่ละขั้นต้องเขียนคำบรรยายไว้ด้วยตามปกติจะแบ่งออกเป็น 3 - 7 ขั้น เมื่อเลือกขั้นได้ขั้นหนึ่งแล้วก็ต้องทำบันทึกลงไปขั้นที่เลือกนั้น โดยการกาเครื่องหมายเอาไว้ เครื่องมือแบบนี้ไว้วัดอันดับพฤติกรรมเด็ก อาจจะสร้างไว้วัดในเรื่องความรับผิดชอบ และความเชื่อถือความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ อธิพิพลต่าง ๆ ทางจิตใจ ฯลฯ

2. แบบตัวเลข (Numerical Rating Scale) สร้างขึ้นโดยใช้รหัสตัวเลขวัดลักษณะต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล รหัสตัวเลขจัดขึ้นแทนคำบรรยาย เช่น ใช้ 1 หรือ 0 แทนสิ่งที่ไม่เกิดขึ้นเป็นประจำ นอกจากนี้อาจจะอยู่ในการถามความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วแปลงตัวหนังสือออกมาเป็นตัวเลข คือ ชอบมากที่สุดคือ 5. ชอบคือ 4 ปานกลางคือ 3 ไม่ชอบคือ 2 ไม่ชอบที่สุดคือ 1

3. แบบกราฟ (Graphic Rating Scale) เป็นการจัดอันดับคุณภาพในแนวเส้นตรง จะอยู่ในรูปแนวนอนหรือแนวตั้งก็ได้ แต่ที่นิยมคือ ในแนวนอน เวลาจัดอันดับก็ให้ทำเครื่องหมายลงบนเส้นตรงนี้

4. แบบเปรียบเทียบ (Comparative Rating Scale) การประเมินในลักษณะนี้จะมีเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำสิ่งที่จะวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ว่าแตกต่างจากเกณฑ์มากน้อยเพียงใด เช่น วัดการคัดลายมือของนักเรียน ครูจะมีเกณฑ์การคัดลายมืออยู่แล้ว แล้วเอาผลงานการคัดลายมือของนักเรียนแต่ละคนมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์นี้ ถ้าใครคัดลายมือแตกต่างจากเกณฑ์นี้ น้อยก็ได้คะแนนมาก และถ้าแตกต่างจากเกณฑ์นี้มากก็ได้คะแนนน้อย

5. การจัดอันดับ (Ranking) การประเมินคุณภาพประเภทนี้เป็นการนำเอาคุณลักษณะสิ่งที่จะจัดอันดับนี้มาเปรียบเทียบกับกันก่อนโดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ เก่ง เป็นกลุ่มดี ปานกลาง และเลว จากนั้นในแต่ละกลุ่มนำมาเปรียบเทียบและเรียงอันดับกันใหม่ แล้วจึงนำอันดับของแต่ละกลุ่มมาเรียงเชื่อมต่อกัน

วิธีที่ช่วยในการประเมิน

ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ, (2528 : 136) วิธีที่เราจะนำมาช่วยในการประเมินมีอยู่ 2 วิธี ดังนี้

1. การรายงานด้วยตนเอง เป็นการประเมินความสามารถของผู้ถูกประเมินเอง ซึ่งการวัดจะไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร

2. การสังเกต

ประกิจ รัตนสุวรรณ (2525 : 125 - 126) กล่าวว่า การสังเกตเป็นวิธีวัดผลการศึกษาอย่างหนึ่งที่ทำให้ได้จำนวนหรือคุณภาพเกี่ยวกับคุณลักษณะของบุคคลโดยอาศัยประสาทสัมผัส (Sensation) ของผู้สังเกต จุดเด่นของการสังเกตคือทำให้ทราบพฤติกรรมของเด็กที่แสดงออกมาอย่างเป็นธรรมชาติ ไม่ใช่พฤติกรรมประดิษฐ์ หรือพฤติกรรมทางอ้อมเหมือนกับวัดด้วยข้อสอบ

1. องค์ประกอบของการสังเกต

การสังเกตสามารถใช้เป็นวิธีการวัดคุณลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลทั้งที่เป็นพฤติกรรมการแสดงออกทันทีทันใด เป็นครั้งคราว หรือที่แสดงออกอยู่เป็นประจำจนเป็นปกติวิสัยก็ตาม ในการที่จะสังเกตสิ่งใดนั้น ต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อย 2 ประการ คือ

1.1 สิ่งที่จะสังเกตในทางการศึกษา สิ่งที่ต้องการจะสังเกตก็คือ พฤติกรรมการแสดงออกของผู้เรียน ส่วนใหญ่จะเป็นคุณลักษณะด้านวิชาการวิสัย เช่น ความสนใจ การปรับตัว บุคลิกภาพ เป็นต้น กับคุณลักษณะด้านการปฏิบัติ ซึ่งได้แก่ วิธีการหรือขั้นตอนในการปฏิบัติและผลงานการปฏิบัติ

1.2 ผู้สังเกต จะใช้ประสาทสัมผัสเป็นเครื่องมือที่จะตรวจสอบหรือจำแนกพฤติกรรมการแสดงออก ผู้สังเกตจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ความตั้งใจของผู้สังเกต (Attention) ในการสังเกตพฤติกรรมของสิ่งใดผู้สังเกตมีเป้าหมายที่จะสังเกตว่าจะศึกษาสิ่งใด จะต้องสะกดใจแน่วแน่ในการสังเกตแต่สิ่งนั้นจิตใจไม่ไขว่คว้าไปมา และจะต้องสังเกตไปที่ละอย่าง

2. ประสาทสัมผัส (Sensation) ทางด้านประสาทสัมผัสต้องแน่ใจว่าประสาทสัมผัสของผู้สังเกตจะต้องทำงานปกติ เช่น หูไม่หนวก ตาไม่บอด

3. การรับรู้ (Perception) ในการสังเกตสิ่งที่กำลังศึกษาผู้สังเกตจะต้องมีการรับรู้ที่ดี เมื่อรู้มาแล้วก็สามารถแปลความหมายออกมาได้อย่างรวดเร็ว และถูกต้องด้วย

2. หลักการสังเกต

2.1 มีจุดมุ่งหมาย ต้องทราบว่า จะสังเกตพฤติกรรมในเรื่องใด พร้อมทั้งต้องแจกแจงการแสดงออกของพฤติกรรมนั้นให้ละเอียด

2.2 การรับรู้รวดเร็ว ผู้สังเกตสามารถมองเห็นพฤติกรรม หรืออาการที่เด็กแสดงออกมาได้อย่างรวดเร็ว เพราะการแสดงพฤติกรรมบางชนิดเมื่อแสดงออกมาแล้วจะผ่านไปไม่เกิดซ้ำบ่อย ๆ หรือไม่อาจเกิดขึ้นอีกเลยก็ได้

2.3 สังเกตหลายคน หรือหลายครั้ง วิธีการที่จะทำให้ผลการสังเกตที่ได้เป็นที่เชื่อถือได้ หรือมีความเชื่อมั่นสูง ถ้าเป็นไปได้ควรใช้ผู้สังเกตหลายคน เช่น 2 - 5 คน

2.4 สังเกตให้ตรงกับความจริง การสังเกตที่ดีต้องพยายามให้ได้พฤติกรรมการแสดงออกที่เป็นธรรมชาติที่แท้จริงของเด็กมากที่สุดจึงเกิดคุณภาพ

2.5 มีการบันทึกผล อย่างถูกต้อง รวดเร็ว ซึ่งการบันทึกมีอยู่ 2 แบบ คือ

1. บันทึกโดยใช้เครื่องหมายว่า เด็กแสดงสิ่งนั้นออกมาก็ครั้ง
2. บันทึกโดยการจัดกลุ่ม

นอกจากนี้ นาย ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2528 : 139) ได้กล่าวไว้ว่าในการสังเกตนั้นมักจะพบอุปสรรคอยู่หลายประการ ดังนี้

1. คนเรามักจะมองเห็นแต่ในสิ่งที่ตนเองรู้ และจะมองดูได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง แต่ถ้าสิ่งใดไม่มีพื้นความรู้มาก่อน มักจะสังเกตไม่ค่อยได้ ดังนั้นในการสังเกตพฤติกรรมใดในแต่ครั้งจะต้องศึกษาอย่างละเอียดลึกซึ้ง

2. คนเรามักจะแปลสิ่งที่พบเห็นในประสบการณ์เดิมเป็นที่ตั้ง และมักจะเชื่อในประสบการณ์ของตนเอง

3. คนเรามักจะมองเห็นสิ่งต่าง ๆ แตกต่างจากสิ่งที่เป็นอย่างจริงไม่มากนักน้อย ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุดังต่อไปนี้

3.1 อารมณ์ (Emotion)

3.2 แรงจูงใจ (Motivation)

3.3 ความรังเกียจเคียดแค้น (Prejudice)

3.4 ปัญญา (Mental Set)

3.5 ความรู้สึกในคุณค่าหรือคุณธรรม (Sense of Value)

3.6 สภาพทางด้านร่างกาย (Physical Condition)

3.7 การสรุปผิด (Error of Inference)

วัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมายของการวัดผล การทดสอบและการประเมินผล

เปเป้และมินส์ (Pape and Means. 1963 : 253) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวัดผลทางพลศึกษา ดังนี้

1. ช่วยแบ่งความสามารถของผู้เรียน
2. ช่วยพิจารณาถึงความก้าวหน้าของผู้เรียน
3. ช่วยให้ผู้ปกครองทราบผลการเรียนของผู้เรียน
4. ช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจการเรียนมากขึ้น
5. ช่วยปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่องและแนะแนวทางให้แก่ผู้เรียน
6. ช่วยพิจารณาถึงประสิทธิภาพในการสอนของครู

ผาณิต บิลมาศ (2524 : 3) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการทดสอบทักษะว่ามีอย่างน้อย 9 ข้อ คือ

1. เป็นการวัดความก้าวหน้า
2. เป็นการให้คะแนนหรือเกรด
3. เป็นการแบ่งกลุ่ม

4. เป็นการจูงใจ
5. เป็นการฝึกซ้อมหรือปฏิบัติ
6. เป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับความสามารถของผู้เรียนด้านอื่น ๆ วิธีการสอน
หลักสูตร หรือข้อบกพร่องของผู้สอน
7. เป็นเครื่องมือช่วยการสอน
8. เป็นเครื่องมือในการตีความหมายโครงการพลศึกษา
9. เป็นการแข่งขัน

บอสโค และ กัสตฟสัน (Bosco and Gustafson. 1983 : 2) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการประเมินผล ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินงานมีอยู่ 9 ประการ ดังนี้ คือ

1. เพื่อแยกประเภทของเด็ก
2. เพื่อวินิจฉัยความสามารถที่เด็กขาดไปหรือมีน้อย
3. เพื่อประเมินผลทางการศึกษา
4. เพื่อประเมินแผนงาน
5. เพื่อกำหนดระดับของคะแนน
6. เพื่อกระตุ้นความสนใจ
7. เพื่อให้เด็กมีการวางแผนในการศึกษา
8. เพื่อพยากรณ์
9. เพื่อการวิจัย

วินิต กองบุญเทียม (2539 : 3 - 4) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการวัด การทดสอบ และการประเมินผล จะก่อให้เกิดประโยชน์ ต่อการเรียนการสอนหรือการฝึกกิจกรรมทางพลศึกษา ดังนี้ คือ

1. สามารถนำไปจัดกลุ่มหรือแบ่งกลุ่มนักเรียน หรือผู้ฝึกกิจกรรมพลศึกษาได้เหมาะสมสามารถจัดให้ผู้มีทักษะหรือสมรรถภาพของร่างกายคล้ายหรือเท่ากันอยู่กลุ่มเดียวกัน ทำให้สะดวกต่อการจัดกิจกรรมหรือจัดเนื้อหาวิชาในการเรียนการสอน

2. ทำให้ผู้สอนทราบถึงพัฒนาการทางด้านทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียน หรือผู้ฝึกจากขบวนการเรียนการสอนมาน้อยเพียงใด

3. เป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนหรือผู้ฝึกมีความตั้งใจในการเรียนหรือการฝึก

4. เพื่อทราบจุดอ่อนหรือข้อดีของผู้เรียนหรือผู้ฝึก ซึ่งจะนำไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ผู้เรียนหรือผู้ฝึกพัฒนาการขึ้น

5. สามารถใช้เกรด คะแนน รางวัลแก่ผู้เรียน หรือผู้ฝึกกิจกรรมทางพลศึกษาได้ถูกต้อง
6. การทดสอบจะช่วยในการเรียนรู้ในทางพลศึกษา
7. การทดสอบและการประเมินผลสามารถเลือกนักกีฬาที่มีศักยภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
8. สามารถประเมินผลประสิทธิภาพการสอนของครูว่าดีเลวอย่างไร จะปรับปรุงแก้ไขอย่างไร
9. สามารถนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบได้
10. ทำให้ทราบถึงผู้เรียนหรือผู้ฝึกที่มีพรสวรรค์ ซึ่งจะทำให้การสนับสนุนต่อไป

ขอบข่ายการวัดผล การทดสอบ และการประเมินผล

จรินทร์ ชานีรัตน์ (2519 : 7 - 8) ได้กล่าวว่า เมื่อทราบถึงความมุ่งหมายของหลักสูตร และความมุ่งหมายของการสอนในระดับชั้นเรียนแล้วก็มาพิจารณาว่าจะวัดอะไรเพื่อให้ตรงกับเนื้อหาหรือความมุ่งหมายของระดับนั้น ๆ ซึ่งอาจจะแตกต่างกันไปบ้าง แต่ก็ควรสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการสอน ซึ่งอาจจะวัดในสิ่งต่อไปนี้

1. วัดความรู้ความเข้าใจ (Knowledge Test) ได้แก่ การวัดความรู้ความเข้าใจใน ด้านวิธีการเล่น แบบการเล่นกฎ กติกา ประวัติความเป็นมาตลอดจนเรื่องอุปกรณ์การเล่น เป็นต้น
2. วัดทักษะทางกีฬา (Sport Skills Test) ได้แก่ การวัดทักษะทางการเคลื่อนไหวทาง กีฬา อาจเป็นทักษะเบื้องต้น (Basic Skill) ของกีฬาแต่ละประเภทและทักษะการเล่นเป็นชุด (Team Play kill) หรือทักษะความชำนาญในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมเข้าจังหวะ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล แบดมินตัน เป็นต้น
3. วัดสมรรถภาพทางร่างกาย (Physical Fitness Test) ได้แก่ การวัดองค์ประกอบต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางร่างกาย เช่น ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความเร็ว ความว่องไว ความอ่อนตัว และความอดทน เป็นต้น แบบทดสอบทางด้านนี้ เช่น

3.1 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐานระหว่างประเทศ

(ICSPFT = International Committee for the Standardization of Physical Fitness Test)

3.2แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายของคณะกรรมการสมรรถภาพทางกาย (AAHPER Youth Fitness Test) The American Association for Health, Physical Education and Recreation เป็นผู้คิดค้นแบบทดสอบนี้

4. วัดการทำงานของหัวใจและหลอดเลือด (Cardiovascular Test) ได้แก่การวัดการทำงานของหัวใจ การหายใจ และอัตราการเต้นของหัวใจ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ต้องใช้เครื่องมือในการทดสอบประสิทธิภาพและสมรรถภาพการทำงานของหัวใจ บอกถึงสมรรถภาพทางกายเช่นเดียวกัน

5. วัดเจตคติหรือทัศนคติ (Attitude Test) ได้แก่ การวัดในเรื่องต่าง ๆ ที่แสดงออกในทางที่ดี เป็นผลมาจากการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา และการกีฬา ดังเช่น

5.1 ความสนใจและการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาและการกีฬา

5.2 เวลามาเรียนและความตั้งใจเรียนอย่างกระตือรือร้น

5.3 การตรงต่อเวลาในการเรียน

5.4 การแต่งกายอย่างเหมาะสมในการเล่นกีฬา

5.5 ความระมัดระวังเอาใจใส่ในการป้องกันอุบัติเหตุทางกีฬา

5.6 รักการบริการช่วยเหลือ ร่วมมือเป็นพิเศษทางพลศึกษา ให้แก่ส่วนรวม

6. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาหรือคุณธรรมทางจิตใจ (Sportsmanship) การสอนสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะเป็นการสร้างคุณธรรมให้แก่เยาวชน เพื่อจะให้พลเมืองของชาติเป็นประชาธิปไตยเป็นประชาชนที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา และการวัดผลต้องเน้นเรื่องนี้ ซึ่งอาจวัดในสิ่งต่อไปนี้คือ การรู้จักเสียสละการรู้แพ้การรู้ชนะและรู้จักถอย การให้ความร่วมมือกับบุคคลอื่น การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การปฏิบัติตามระเบียบ กฎ กติกา และรักษาความสามัคคี เป็นต้น

สมพงษ์ ทองอร่าม (2532 : 52 - 53) กล่าวว่า การประเมินผลจะต้องกำหนดสัดส่วนของคะแนนในความสามารถด้านต่าง ๆ ให้ครบตามวัตถุประสงค์ ซึ่งเมื่อกำหนดสัดส่วนของคะแนนแล้ว จึงหาแบบทดสอบมาวัดความสามารถ แล้วจึงนำผลจากการวัดความสามารถในด้านต่าง ๆ นั้นมาประเมินตามสัดส่วนของคะแนนที่ตั้งไว้

ความสามารถด้านต่าง ๆ ในทางพลศึกษาซึ่งมักจะพบเสมอในการประเมินผลทางพลศึกษา

1. ด้านร่างกาย มีองค์ประกอบของการประเมินผลที่มักพบ คือ ทักษะสมรรถภาพทางกาย สัดส่วนของร่างกาย

2. ด้านสติปัญญา มุ่งองค์ประกอบของการประเมินผลที่มักพบ คือ ความรู้ ด้านกติกา ประวัติความเป็นมา วิธีการฝึกปฏิบัติ และวิธีการเล่น

3. ด้านสังคม มุ่งองค์ประกอบของการประเมินผลที่มักพบ คือ เวลาเรียน เครื่องแต่งกายและระเบียบวินัย

4. ด้านอารมณ์ มุ่งองค์ประกอบของการประเมินผลที่มักพบ คือ ความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬาและความสนใจ

จะเห็นได้ว่าการประเมินผลทางพลศึกษา จำเป็นจะต้องประเมินความสามารถของผู้ถูกทดสอบในหลาย ๆ ด้าน แต่ก็มิได้กำหนดตายตัวลงไปว่าจะต้องประเมินด้านใดบ้างและเน้นหนักในด้านใด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปรัชญาของผู้สอนแต่ละคนว่าจะเน้นในด้านใด และมากน้อยเพียงไร แต่มีข้อความคำนึงถึงคือ ควรประเมินให้ครบตามวัตถุประสงค์ทางพลศึกษา

วินิต กองบุญเทียม (2536 : 8 - 9) กล่าวว่าในการทดสอบทางพลศึกษานั้น เมื่อเราทราบถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของการทดสอบทางพลศึกษา แล้วควรพิจารณาถึงเรื่องที่จะทดสอบในทางพลศึกษาว่าในการทดสอบควรจะทดสอบในเรื่องอะไรบ้าง เพราะเนื้อหาวิชาและกิจกรรมทางพลศึกษา เป็นหน่วยอย่างหนึ่งที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากวิชาอื่น ๆ ขอบข่ายของการทดสอบทางพลศึกษาควรจะมีการทดสอบในสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. ทดสอบความรู้ ความเข้าใจในทางพลศึกษา (Knowledge) การพลศึกษา เป็นวิทยาการหรือศาสตร์แขนงหนึ่ง เมื่อมีการเรียนการสอนหรือการฝึกกิจกรรมพลศึกษาจะต้องทำการทดสอบในด้านความรู้ความเข้าใจเนื้อหากิจกรรมมากน้อยเพียงใด การทดสอบในด้านนี้เป็นการทดสอบความสามารถหรือพัฒนาการทางด้านสมองที่จะเข้าใจ จดจำ บทเรียน หรือกิจกรรมมากน้อยเพียงใดในทางพลศึกษาแล้วการทดสอบทางด้านความรู้ความเข้าใจในทางพลศึกษาจะเป็นเรื่องราวของประวัติความเป็นมา กฎ กติกา แบบแผนของการฝึก วิธีการเล่น เป็นต้น

2. ทดสอบทักษะของกิจกรรม (Skill) เป็นการทดสอบในกิจกรรมหรือทักษะ หรือเนื้อหาของวิชา ซึ่งลักษณะของเนื้อหา หรือกิจกรรมต่าง ๆ ของพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะพิเศษของแต่ละกิจกรรมไป เช่น บาสเกตบอล ฟุตบอล วอลเลย์บอลก็มีลักษณะแตกต่างกันไป ยกตัวอย่างการทดสอบ บาสเกตบอลก็จะเป็นการทดสอบ การส่งลูก การเลี้ยงลูก การยิงประตู เป็นต้น ในขบวนการเรียนการสอนหรือการฝึกกิจกรรมทางพลศึกษาจะต้องมีการวัด เนื้อหา ทักษะเฉพาะของวิชาหรือกิจกรรมเพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการของผู้เรียนหรือผู้ ฝึกว่าได้พัฒนาการขึ้นมากน้อยเพียงใด

3. ทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) สมรรถภาพทางกาย หมายถึง ความสามารถของร่างกายในการประกอบกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพไม่มีการเหนื่อยอ่อนจนเกินไป และสามารถสงวนพลังงานเหลือพอที่จะนำไปใช้ในการประกอบกิจกรรมในยามฉุกเฉิน และเวลาว่างในการประกอบกิจกรรมบันเทิงหรือนันทนาการของชีวิตของตัวเองด้วย ในการเรียนการสอนหรือการฝึกกิจกรรมทางพลศึกษา ควรที่จะมีการตรวจสอบสมรรถภาพทางการของผู้เรียนหรือผู้ฝึกว่ามีสมรรถภาพทางกายดีมากน้อยเพียงใด ปรัชญาของการเรียนการสอนหรือการฝึกพลศึกษาในกิจกรรมใดก็ตามผู้เรียนหรือผู้ฝึกควรที่จะพัฒนาการทางด้านสมรรถภาพทางกายควบคู่กับพัฒนาการทางด้านอื่น ๆ ด้วย

4. ทดสอบทัศนคติและคุณธรรมทางจิตใจ (Attitude and Sportmanship) เป็นการทดสอบเพื่อให้ทราบถึงความสนใจ ความตั้งใจ ความชอบ การร่วมมือในการเรียนการสอนหรือการฝึกกิจกรรมต่างๆ ทัศนคติที่มีต่อการออกกำลังกายหรือฝึกกิจกรรมทางพลศึกษาตลอดจนถึงการทดสอบ เพื่อให้ทราบถึงเรื่องของจิตใจ คุณธรรม หรือพฤติกรรมทางด้านสังคม เช่น รู้แพ้ รู้ชนะ ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความเป็นผู้นำผู้ตาม ความสามัคคี เป็นต้น การประเมินผลความสัมฤทธิ์ของผู้เรียนหรือผู้ฝึกกิจกรรมทางพลศึกษาข้อมูลทาง ทัศนคติ คุณธรรม หรือพฤติกรรมทางสังคมควรนำมาพิจารณาในการประเมินผลด้วย

ละเอียด กรยุทธพิพัฒน์. (2528 : 5 อ้างอิงมาจาก Mayers and Blesh. 1962: 181-182) ได้ให้หลักเกณฑ์ของการทดสอบทักษะไว้ดังนี้

1. ควรเลือกจัดทักษะที่สำคัญในการเล่นกีฬานั้น ๆ
2. ควรมีความคล้ายคลึงกับสภาพการเล่นมากที่สุด
3. ควรส่งเสริมท่าทางในการเล่นให้ดีขึ้นด้วย
4. ควรมีความมุ่งหมายที่ดีและดึงดูดความสนใจ
5. ควรให้สอบทีละคน
6. ไม่ควรยากเกินไป

บามการ์ทเนอร์ (Baumgartner. 1975 : 224) ได้กล่าวว่าการทดสอบทักษะที่ใช้สำหรับประเมินผลโดยทั่ว ๆ ไป แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. การทดสอบความแม่นยำ (Accuracy Test)
2. การทดสอบส่งบอลกระทบผนัง (Wall-Volley Test)
3. การทดสอบผลรวมของการเคลื่อนไหวร่างกาย (Total Bodily Movement Test)

4. การทดสอบกำลังหรือระยะทางโดยการขว้าง เตะหรือการตี (Throws, Kicks or Strokes for Power or Distance)

ครองจักร งามมีศรี (2530 : 18 - 19 , อ้างอิงมาจาก Scott and French. 1950: 28 - 46) ได้กล่าวถึง คุณสมบัติของการทดสอบทางพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพว่าควรประกอบ ด้วย

1. วัดความสามารถที่สำคัญ ๆ ในกีฬานั้น ๆ
2. เหมือนกับสถานการณ์การเล่นจริง
3. วัดผู้ทดสอบแต่ละคนโดยผลการทดสอบจะไม่ขึ้นกับบุคคลที่สอง
4. ส่งเสริมสิ่งที่ดีกับผู้เล่นต่อไป
5. มีวิธีการให้คะแนนที่ถูกต้อง
6. มีการกำหนดจำนวนครั้งในการทดสอบที่แน่นอนและเพียงพอ
7. น่าสนใจและมีความหมาย
8. มีความยากง่ายเหมาะสม
9. สามารถนำคะแนนมาตัดสินโดยใช้สถิติได้
10. เป็นเครื่องมือในการตีความหมายของการกระทำนั้น ๆ

แบบทดสอบและแบบประเมินที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยต่างประเทศ

แมคโดนัลด์ (McDonald.) ได้ศึกษาถึงการเตะบอลกระทบฝาผนัง ซึ่งมีขนาดกว้าง 30 ฟุต สูง 11 ฟุตครึ่ง ส่วนจุดเตะบอลห่างจากฝาผนัง 9 ฟุต โดยให้ผู้รับการทดสอบ พยายามเตะบอลไปกระทบฝาผนังให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุดในเวลา 30 วินาที ทั้งนี้เพื่อเป็นการทดสอบความสามารถทั่วไปในการเล่นกีฬาฟุตบอล กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าเป็น นักศึกษาชายระดับมหาวิทยาลัย ได้แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ซึ่งผลปรากฏว่า

1. นักฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย	มีค่าความเที่ยงตรง 0.94
2. นักศึกษาระดับปีที่ 2-3	มีค่าความเที่ยงตรง 0.63
3. นักศึกษาระดับปีที่ 1	มีค่าความเที่ยงตรง 0.76
4. นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยทั่วไป	มีค่าความเที่ยงตรง 0.85

(Jonhson and Nelson. 1974 : 267-268 ; citinG McDonald. 1951)

มีทเชลล์ (Mitchell.) ได้นำแบบทดสอบทักษะฟุตบอลของ แมคโคเนลล์ ไปปรับปรุงเพื่อใช้กับนักเรียนชายระดับประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้แบบทดสอบการเตะบอลกระทบฝาผนังที่มีความกว้าง 8 ฟุต สูง 4 ฟุต เส้นเริ่มห่างจากฝาผนัง 6 ฟุต ให้ทำการทดสอบได้ 3 ครั้ง ครั้งละ 30 วินาที ผลปรากฏว่า มีค่าความเที่ยงตรง 0.84 และมีความเชื่อมั่น 0.89 (Clarke. 1976 : 279 ; citinG Mitchell. 1963)

โกแวกส์(Kovacs.) ได้ศึกษาแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถโดยทั่วไปในกีฬาฟุตบอล และเจาะจงให้เป็นพื้นฐานในกีฬาฟุตบอล เพื่อทำนายความสามารถก่อนที่จะลงเล่นในสนามจริง แบบทดสอบที่ใช้คือ การเคาะบอล (Bounce a Soccer Ball) โดยใช้เท้า เข่า ต้นขา ไหล่ ศีรษะ หรือใช้ส่วนต่างๆของร่างกายได้ทุกส่วน ยกเว้นมือและแขน โดยเคาะให้ได้มากที่สุดภายใน 45 นาที ในพื้นที่วงกลมรัศมี 9 ฟุต การเคาะบอลอนุญาตให้ลูกฟุตบอลกระดอนพื้นได้ 1 ครั้ง การทดสอบให้ผู้รับการทดสอบปฏิบัติ ได้ 4 ครั้ง ๆ ละ 45 วินาที ให้มีการพักระหว่างการทดสอบแต่ละครั้งได้ การคิดคะแนนจะคิดรวมผลการเคาะบอลทั้ง 4 ครั้ง การศึกษาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบใช้แบบทดสอบของแมคโคเนลล์ และการใช้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญเป็นเกณฑ์กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักกีฬาฟุตบอล 38 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ผลการวิจัยปรากฏว่าเกณฑ์ความเที่ยงตรงกับแบบทดสอบของแมคโคเนลล์ของกลุ่มรวม นักกีฬาและผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 0.1 , 0.43 และ 0.80 ตามลำดับ ส่วนเกณฑ์ความเที่ยงตรงกับบุคคลประเมินค่าของกลุ่มนักกีฬามีค่าเท่ากับ 0.37 และกลุ่มผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 0.79 การศึกษาความเชื่อมั่นกลุ่มรวมนักกีฬาและผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 0.97 , 0.97 และ 0.95 ตามลำดับ ซึ่งแบบทดสอบนี้จะมีค่าความเที่ยงตรงในกลุ่มผู้เริ่มเล่นมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ แต่ทุกกลุ่มมีความเชื่อมั่นสูงใกล้เคียงกัน (Barrow. 1979 : 184-285 ; citing Kovacs. 1973)

จอห์นสัน (Johnson.) ได้ปรับปรุงการทดสอบการเตะบอลกระทบฝาผนังสำหรับนักศึกษาระดับวิทยาลัย ซึ่งขนาดของฝาผนังจะเท่ากับประตูฟุตบอลจริง คือ มีความกว้าง 24 ฟุต สูง 8 ฟุต เริ่มเส้นห่างจากฝาผนัง 15 ฟุต การทดสอบจะเลือกเอาครั้งที่ดีที่สุดในการทดสอบ 3 ครั้ง ครั้งละ 30 วินาที ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะฟุตบอลของจอห์นสันมีค่าความเชื่อมั่น 0.92
2. ค่าความเที่ยงตรงสำหรับผู้เรียนวิชาฟุตบอลเท่ากับ 0.98
3. ค่าความเที่ยงตรงสำหรับนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาเท่ากับ 0.94
4. ค่าความเที่ยงตรงสำหรับนักศึกษาที่มัลระดับที่ 1 , 2 และ 3 ของวิทยาลัย

เท่ากับ 0.58 , 0.84 และ 0.81 ตามลำดับ (Clarke. 1967 : 279-280 ; citing Johnson. 1963)

ครูว์ (Crew.) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 4 รายการ คือ

1. ความแม่นยำในการเตะบอลกระทบฝาผนัง
2. การเลี้ยงบอล
3. ความแม่นยำในการเตะลูกโค้ง
4. การเคาะบอล

โดยใช้นักศึกษาชายระดับวิทยาลัยเป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลปรากฏว่า

1. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ โดยใช้เกณฑ์จากผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้
 - 1.1 ความแม่นยำในการเตะบอลกระทบฝาผนัง มีค่าเท่ากับ 0.88
 - 1.2 การเลี้ยงบอล มีค่าเท่ากับ 0.92
 - 1.3 ความแม่นยำในการเตะลูกโค้ง มีค่าเท่ากับ 0.94
 - 1.4 การเคาะบอล มีค่าเท่ากับ 0.96
 - 1.5 การทดสอบทุกรายการ มีค่าเท่ากับ 0.98
2. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยการทดสอบซ้ำ (Test- Retest) มีค่าดังนี้
 - 2.1 ความแม่นยำในการเตะบอลกระทบฝาผนัง มีค่าเท่ากับ 0.97
 - 2.2 การเลี้ยงบอล มีค่าเท่ากับ 0.99
 - 2.3 ความแม่นยำในการเตะลูกโค้ง มีค่าเท่ากับ 0.99
 - 2.4 การเคาะบอล มีค่าเท่ากับ 0.99

(Verducci. 1980 : 334-335 ; citing crew. 1968)

วอร์เนอร์ (Warner.) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลเพื่อพัฒนาและคัดเลือกนักกีฬา ระดับมหาวิทยาลัย โดยแบบทดสอบแต่ละรายการได้มาจากการให้คะแนนและจัดลำดับความสำคัญจากผู้ควบคุมทีมฟุตบอล ซึ่งประกอบด้วย 7 รายการ คือการเตะไกลด้วยเท้าขวา การเตะไกลด้วยเท้าซ้าย การเตะมุมเพื่อความแม่นยำ การโหม่งเพื่อความแม่นยำ การทุ่มลูกไกล การเตะโทษเพื่อความแม่นยำ และการเลี้ยงเร็ว ซึ่งไม่ได้กล่าวถึงความเที่ยงตรงของแบบทดสอบไว้

(Barrow. 1979: 280-282 ; citing Warner. 1950)

การวิจัยในประเทศไทย

ครรชิต สมิตานนท์ (2519 : 26) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนิสิต นักศึกษา ระดับอุดมศึกษา ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างจาก 5 สถาบันในระดับอุดมศึกษา รวม 150 คน แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 7 รายการ คือ

1. การเตะลูกกระทบฝ่าผ่น
2. การเตะลูกโค้ง
3. การเลี้ยงลูก
4. การยิงประตู
5. การเคาะลูก
6. การโหม่งลูก
7. การหยุดลูก

ผลปรากฏว่า แบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนิสิต นักศึกษา ระดับอุดมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงในครั้งที่ 1 และ 2 เท่ากับ 0.69 และ 0.68 ตามลำดับ โดยใช้แบบทดสอบทักษะฟุตบอลของแมคโดแนลด์ (McDonald Skill Test) เป็นเกณฑ์ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.47

ปัญญา สังขวดี (2527 : 43 - 48) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนิสิตและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยดัดแปลงจากแบบทดสอบทักษะฟุตบอลของครรชิต สมิตานนท์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นนิสิตสาขาวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตพิษณุโลก ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 35 คนแบบทดสอบประกอบด้วย 3 รายการ คือ การเตะ, โค้ง การเคาะบอลและการหยุดบอล ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบทั้ง 3 รายการ มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.53, 0.53 และ 0.54 ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.54, 0.95 และ 0.84 ตามลำดับ

พินิจ ประหยัศทรัพย์ (2527 : 47 - 49) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษายชายของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา จำนวน 144 คน จุดมุ่งหมายของแบบทดสอบเพื่อทักษะหยุดบอล (Stopping) และการยิงประตู (Shooting) ซึ่งประกอบด้วยรายการทดสอบ 2 รายการคือ

1. การหยุดบอล ขณะลอยในอากาศระหว่างไหลและเข้า แล้วยิงประตูในเวลา 30 วินาที

2. การหยุดบอลที่มาต่ำกว่าเข้าแล้วยิงประตูในเวลา 30 วินาที

ผลการค้นคว้า พบว่า แบบทดสอบมีความเที่ยงตรง 0.63 และมีความเชื่อมั่น 0.83

สมเจตน์ ภูศรี (2530 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบประสิทธิภาพของการยิงประตูฟุตบอลจากระยะ 15 หลา 18 หลา และ 21 หลา ในทิศทางต่าง ๆ กันโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนิสิตชายมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษาที่เป็นตัวแทนระดับทีมชาติ ระดับถ้วยพระราชทาน ก,ข และระดับกีฬาแห่งชาติ ผลปรากฏว่าการยิงประตูฟุตบอลในระยะ 15 หลา 18 หลา 21 หลา ในทิศทางของมุม 90 องศา เป็นบริเวณที่มีประสิทธิผลในการยิงประตูสูงสุดในจำนวนทิศทางอื่น ๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43, 2.30 และ 2.00 ตามลำดับ นอกจากนี้การยิงประตูสูงสุด ก็มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43

ณัฐวุฒิ ปล้องเจริญ (2534 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุตบอลมาแล้ว จำนวน 40 คน แบบทดสอบนี้ประกอบด้วย

1. การเตะบอล
2. การเตะบอลกระทบฝ่าผนัง
3. การโหม่ง
4. การเตะโค้ง
5. การเลี้ยงบอล
6. การยิงประตู

มีค่าความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทั้งฉบับจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เท่ากับ 0.933, 0.914 และ 0.912 มีค่าความเชื่อมั่นแต่ละรายการดังนี้ 0.915, 0.849, 0.903, 0.908, 0.880 และ 0.937 ตามลำดับ มีค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.839 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 โปรแกรมวิชาพลศึกษาของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร ประจำปีการศึกษา 2539 ซึ่งผ่านการเรียนวิชาฟุตบอล 1 มาแล้ว เพศชาย จำนวน 66 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นแบบประเมินค่าความสามารถเฉพาะทางทักษะฟุตบอล และเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า

2. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก

2.1 ลูกฟุตบอล	จำนวน 2 ลูก
2.2 ปุนขาว	จำนวน 15 ลูก
2.3 ธงมุมสนาม	จำนวน 4 ผืน
2.4 ตาข่ายเสาประตูฟุตบอล	จำนวน 2 ผืน
2.5 นกหวีด	จำนวน 2 ตัว
2.6 นาฬิกาจับเวลา	จำนวน 1 เรือน
2.7 เสื้อยืดหรือเสื้อฟุตบอลติดเบอร์หน้าหลัง	จำนวน 2 ชุด

3. สถานที่ที่ใช้ในการประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล คือสนามฟุตบอลของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรวิทยาลัยครู ฉบับปรับปรุง 2536 วัตถุประสงค์ - และเนื้อหาวิชาฟุตบอล

2. ศึกษาเอกสาร ตำรา และรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบการวัดผล และประเมินผล การเล่นฟุตบอลเป็นทีม
3. สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาฟุตบอลและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อกำหนดขอบเขตของการ ประเมินว่าจะประเมินการเล่นในด้านใดบ้าง
4. นำขอบเขตที่ได้จากข้อ 3 มาสร้างรายการย่อยของแบบประเมินผลในแต่ละด้าน
5. นำแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลแต่ละด้านที่สร้างขึ้นนำไปปรึกษา ประธานและกรรมการควบคุมปริณญาณิพนธ์
6. นำแบบประเมินจากข้อ 5 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบเนื้อหาแก้ไขและ เพิ่มเติม คือ

6.1 อาจารย์เสนอ	ไชยยศ	การกีฬาแห่งประเทศไทย
6.2 ผศ.ศุภชัย	สังวรินทร์	ผู้ฝึกสอนฟุตบอลจังหวัด กำแพงเพชร
6.3 อาจารย์พนิต	วิบูลย์	ผู้ฝึกสอนฟุตบอลจังหวัด อุดรธานี
6.4 อาจารย์ชาญวิทย์	ผลชีวิน	ศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษา
6.5 นายวิทยา	เลาหกุล	ผู้ฝึกสอนฟุตบอลสโมสร ธนาคารกรุงเทพ

7. นำแบบประเมินมาแก้ไข และปรับปรุง แล้วนำมาสร้างแบบประเมินความสามารถ ในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ ต่ำมาก ซึ่ง กำหนดให้คะแนนตามลำดับ ดังนี้ 5 4 3 2 1

8. นำแบบประเมินผลที่ได้แก้ไขปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 คน ตรวจสอบ อีกครั้งหนึ่งเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) โดยวิธีของโรวินเนล และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton)

9. นำแบบประเมินไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบประเมินกับ นักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกำแพงเพชร ที่ผ่านการเรียนฟุตบอล 1 มาแล้วและ กำลังเรียนฟุตบอล 2 จำนวน 22 คน โดยวิธีทดสอบซ้ำ (Test - Retest) ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เว้นห่าง 1 สัปดาห์ และให้อาจารย์สอนวิชาฟุตบอลของสถานศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร และเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของจังหวัด จำนวน 3 คน เป็นผู้ประเมินผลจากการเล่นเป็น ทีมในระหว่างการแข่งขันฟุตบอล นำคะแนนที่ได้จากการประเมินในครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มา

หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และ ใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอลหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรติดต่อไปยังอธิการบดีสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทำวิจัย และขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญ

2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และวิธีการประเมิน

3. ผู้วิจัยอธิบายและสาธิตวิธีการประเมินให้แก่ผู้ประเมิน ซึ่งเป็นอาจารย์สอนวิชาฟุตบอลของสถานศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 3 คน

4. ผู้ประเมินทำการประเมินระดับความสามารถในการเล่นฟุตบอลแต่ละด้านในแบบประเมินรายบุคคลจากการแข่งขันฟุตบอล ตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ดังนี้

4.1 การจัดทีม ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มประชากรทั้ง 66 คน ออกเป็นจำนวนทีม 6 ทีมๆ ละ 11 คน และกำหนดชื่อทีม A, B, C, D, E และ F

4.2 โปรแกรมการแข่งขัน จัดการแข่งขันแบบประเภทรอบการแข่งขัน และทำการแข่งขันครั้งเดียว

คู่ที่ 1 ทีม A กับทีม B เวลา 09.00 น.

คู่ที่ 2 ทีม C กับทีม D เวลา 13.00 น.

คู่ที่ 3 ทีม E กับทีม F เวลา 16.00 น.

4.3 ใช้กติกาการแข่งขันของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

5. รวบรวมแบบประเมินจากผู้ประเมินทั้งหมดมาวิเคราะห์คะแนนตามวิธีการทางสถิติต่อไป

วิธีจัดกระทำข้อมูล

1. หาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) จากการตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงพินิจของผู้เชี่ยวชาญ 5 คน โดยวิธีของ โรวินเนลลี และ แฮมเบิลตัน (Rovinelle and Hambleton)

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินโดยวิธีทดสอบซ้ำ (Test - Retest) แล้วนำคะแนนความสามารถจากการเล่นฟุตบอลครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) และโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

3. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบประเมินจากการนำคะแนนรวมในการเล่นฟุตบอลระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 , ผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 และผู้ประเมินคนที่ 2 กับคนที่ 3 มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สูตรหาค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินค่าของโรวินเนลลีและแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) (สมบุรณ์ ชิตพงษ์ 2526 : 2)

$$I.C = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ I.C คือ ดัชนีความสอดคล้องของข้อทดสอบกับลักษณะพฤติกรรม

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชา

2. สูตรการหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient)

ของครอนบัค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 171)

$$= \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_r^2} \right]$$

เมื่อ แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของแบบประเมิน

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

S_r^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนแบบประเมินทั้งฉบับ

3. สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson 's Product moment correlation coefficient) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 84)

$$r_{xy} = \frac{N\sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{\{N\sum x^2 - (\sum x)^2\}\{N\sum y^2 - (\sum y)^2\}}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนน X กับคะแนน Y
 $\sum xy$ แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนน X กับคะแนน Y
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนน X
 $\sum y$ แทน ผลรวมของคะแนน Y
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนน X ยกกำลังสอง
 $\sum y^2$ แทน ผลรวมของคะแนน Y ยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

4. สูตรการหาค่าอำนาจจำแนกโดยวิธีการแจกแจงที (t-Distribution)
 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 187)

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

$$t = \frac{\bar{x}_H - \bar{x}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
 $\bar{x}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
 $\bar{x}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
 S_H^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
 S_L^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
 n_H แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
 n_L แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

I_1 = แบบประเมินค่าความสามารถในการเล่นฟุตบอล ตอนที่ 1

I_2 = แบบประเมินค่าความสามารถในการเล่นฟุตบอล ตอนที่ 2

R_1 = ผู้ประเมินคนที่ 1

R_2 = ผู้ประเมินคนที่ 2

R_3 = ผู้ประเมินคนที่ 3

N = จำนวนคนในกลุ่ม

$I.C$ = ดัชนีความสอดคล้อง

r = ค่าความสัมพันธ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้รวบรวมจากการทดลอง ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS PC+ ที่ภาควิชาทดสอบและการวิจัยการศึกษาศาสนาและราชภัฏอุดรดิตถ์ ผลการวิเคราะห์นำเสนอเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 นำแบบประเมินค่าที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นไปทดลองหาข้อบกพร่องและประสิทธิภาพด้วยการหา

1. หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) จากการให้คะแนนโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อการตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาโดยวิธีของ โรวินเนลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton)

2. หาความเชื่อมั่นของแบบประเมินค่าจากการนำมาตราส่วนไปทดลองใช้กับ นักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกำแพงเพชร โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (- Coefficient) ของครอนบัค

ตอนที่ 2 การนำเครื่องมือไปใช้

1. หาความเชื่อมั่น (Reliability) จากคะแนนความสามารถในการเล่นฟุตบอล โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ ครอนบัค
2. หาความเป็นปรนัย (Objectivity) จากคะแนนความสามารถในการเล่นฟุตบอล ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)
3. หาอำนาจจำแนกรายข้อ (Item-Distribution) จากคะแนนของผู้เข้ารับการประเมิน โดยวิธีแจกแจงค่าที (T-Distribution)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 นำแบบประเมินค่าที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นไปทดลองหาข้อบกพร่องและ ประสิทธิภาพด้วยการหา

1. หาค่าความเที่ยงตรงเป็นประจักษ์ของแบบประเมินค่าความสามารถในการเล่นฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูป ตารางดังนี้

ตาราง 1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินค่าความสามารถในการเล่นฟุตบอลเป็นรายชื่อ

แบบประเมินค่า		I.C
1.ความสามารถในการเล่นทีม		
ผู้รักษาประตู	1	1.0
	2	1.0
กองหลัง	1	1.0
	2	1.0
กองกลาง	1	1.0
	2	1.0
กองหน้า	1	1.0
	2	1.0
2.พฤติกรรมในขณะที่เล่นทีม		
ผู้เล่นทุกตำแหน่ง	1	1.0
	2	1.0
	3	1.0

จากตาราง 1 แสดงว่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0 นั่นคือ แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์สูงมาก

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินค่าจากการทดลองใช้แบบประเมินค่าความสามารถในการเล่นฟุตบอลโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของครอนบัคได้นำไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกำแพงเพชร ชายจำนวน 22 คน ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินค่าจากการทดลองใช้แบบประเมินค่าจากการทดลองใช้แบบประเมินค่าโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบัค

แบบประเมินค่า	ค่าความเชื่อมั่น
1. ความสามารถในการเล่นเป็นทีม	.8571
2. พฤติกรรมในขณะที่เล่นฟุตบอล	.8403
รวมทั้งฉบับ	.9116

* $p < .05$ ($r = 0.240$)

** $p < .01$ ($r = 0.335$)

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.240$) มีค่าเท่ากับ .9116 กล่าวคือ แบบประเมินค่าความสามารถในการเล่นฟุตบอลที่มีความเชื่อมั่นในระดับสูง

ตอนที่ 2 การหาประสิทธิภาพของแบบประเมินค่าความสามารถในการเล่นฟุตบอลที่นำไปใช้กับกลุ่มประชากร

ตาราง 3 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินค่าจากคะแนนของผู้ประเมินค่าจากคะแนนของผู้ประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัก

แบบประเมินค่า	จำนวน	ค่าความเชื่อมั่น
1.ความสามารถในการเล่นเป็นทีม	66	.9728
2.พฤติกรรมในขณะที่เล่นฟุตบอล	66	.9550
รวมทั้งฉบับ	66	.9658

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าค่าความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ($r = 0.240$) มีค่าเท่ากับ .9658 กล่าวคือแบบประเมินค่าความสามารถในการเล่นฟุตบอลมีความเชื่อมั่นในระดับสูง

ตาราง 4 แสดงค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินจากคะแนนของผู้ประเมิน
คนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 โดยใช้
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

SCORE	R ₁ กับ R ₂	R ₁ กับ R ₃	R ₂ กับ R ₃
I ₁	.9616	.9527	.9453
I ₂	.9315	.9354	.9794
รวมทั้งฉบับ	.9423	.9387	.9622

* $p < .05$ ($r = 0.240$)

** $p < .01$ ($r = 0.335$)

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินค่าความสามารถในการเล่นฟุตบอลมีค่าความเป็นปรนัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.240$) มีค่าเท่ากับ .9477 กล่าวคือ แบบประเมินค่าความสามารถในการเล่นฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเป็นปรนัยสูง

ตาราง 5 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบประเมินค่าโดยการแจกแจงค่าที่

(t - Distribution)

แบบประเมินค่าข้อที่	N _{สูง}	N _{ต่ำ}	X _{สูง}	X _{ต่ำ}	ค่า t	ค่า p
1	20	46	3.23	3.28	-3.53	.001
2	20	46	3.60	3.71	-5.63	.000
3	20	46	4.73	4.63	-4.35	.000
4	20	46	4.80	4.60	-3.75	.000
5	20	46	4.85	4.59	-5.29	.000
6	20	46	4.80	4.52	-0.82	.000
7	20	46	4.70	4.56	-4.47	.000
8	20	46	4.86	4.52	-3.18	.000
9	20	46	5.00	5.00	-2.34	.000
10	20	46	4.86	4.61	-3.93	.000
11	20	46	4.85	4.71	-4.97	.000

* $p < .05 (t = 1.678)$ ** $p < .01 (t = 2.409)$

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบประเมินค่าความสามารถในการเล่นฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1. แบบประเมินค่าจำนวน 11 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.678$) มีค่าตั้งแต่ -0.82 ถึง -5.32 มีค่าอำนาจจำแนกระดับสูง

2. แบบประเมินค่านี้ ส่วนมากจะมีค่าอำนาจจำแนกรายชื่อค่อนข้างสูง

สรุปผลการทดสอบ ถ้าพิจารณาในภาพรวมของประสิทธิภาพของแบบประเมินค่าโดยพิจารณาความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความเป็นปรนัย และค่าอำนาจจำแนก จะเห็นว่า แบบประเมินค่ามีคุณสมบัติตามที่กล่าวทุกประการ จึงอาจกล่าวได้ว่ามาตราส่วนประเมินค่านี้มีประสิทธิภาพสูง

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อสร้างแบบประเมินความสามารถเฉพาะตำแหน่งในการเล่นฟุตบอลเป็นทีมของ
นักศึกษาระดับอุดมศึกษา

กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาสถาบันราชภัฏกำแพงเพชรที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 วิชาเอกพลศึกษาซึ่งผ่านการเรียนวิชาฟุตบอล 1 มาแล้ว ชายจำนวน 66 คน โดยจัดแบ่งเป็น 6 ทีม ๆ ละ 11 คน ซึ่งผู้เล่นแต่ละทีมจะเป็นผู้เล่นที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน การแข่งขันใช้วิธีการจับสลากประกบคู่แข่งและแข่งขันเพียงครั้งเดียว

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบประเมินค่าความสามารถในการเล่นฟุตบอลที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีทั้งหมด 2
ตอน รวม 11 ข้อ ดังนี้

ตอนที่ 1 ประเมินความสามารถในการเล่นทีม 8 ข้อ

ตอนที่ 2 ประเมินพฤติกรรมในขณะที่เล่นฟุตบอล 3 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 นำแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดลองหาข้อบกพร่องและประสิทธิภาพด้วยการหา

1. หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน โดยหาดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินกับลักษณะพฤติกรรม เป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยวิธีของโรวินัลลีและแฮมเบิลตัน (Rovinalli and Hambleton)

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินจากการนำแบบประเมินไปทดลองใช้ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค

ตอนที่ 2 การนำเครื่องมือไปใช้

1. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากคะแนนความสามารถในการเล่นฟุตบอล โดย วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ ครอนบัค

2. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบประเมินจากคะแนนรวมความสามารถในการเล่นฟุตบอลระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

3. หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Distribution) ของแบบประเมิน จากคะแนนของแบบประเมินจากคะแนนของผู้เข้ารับการประเมินในการเล่นฟุตบอลของผู้เล่นที่มีทักษะความสามารถในระดับสูง (กลุ่มสูง) กับผู้เล่นที่มีทักษะความสามารถในระดับต่ำ (กลุ่มต่ำ) โดยใช้สถิติทดสอบ t สำหรับกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน

สรุปผลการค้นคว้า

ตอนที่ 1 การทดลองเพื่อหาข้อบกพร่องและประสิทธิภาพของแบบประเมิน

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.0 แสดงว่ามีค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์สูง

2. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) มีค่าความเชื่อมั่น .9116 สำหรับกลุ่มทดลอง แสดงว่าแบบประเมินค่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

จากการนำแบบประเมินไปทดลองใช้เพื่อหาข้อบกพร่องและวิเคราะห์หาประสิทธิภาพเบื้องต้นพบว่าแบบประเมินค่าที่ได้สร้างขึ้นมีความเหมาะสมที่จะทำไปเป็นเครื่องมือในการทดลองได้

ตอนที่ 2 ผลจากการนำเครื่องมือไปใช้ สรุปได้ดังนี้

1. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9658 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง
2. ค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) มีค่าความเป็นปรนัยเท่ากับ .9447 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเป็นปรนัยในระดับสูง
3. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item - Distribution) มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ 11 ข้อ ตั้งแต่ -0.82 ถึง -5.63 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีอำนาจจำแนกในระดับสูง

อภิปรายผล

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา มีดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบประเมินกับลักษณะพฤติกรรมที่ต้องการวัดเท่ากับ 1.0 แสดงว่า แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา สามารถนำไปใช้ประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลได้ ซึ่งสมบุรณ์ ชิตพงษ์ (2526 : 2) กล่าวว่า ถ้าได้ดัชนีที่แสดงถึงความสอดคล้องระหว่างคุณลักษณะที่ต้องการ วัดกับเครื่องมือที่ใช้ในการวัดนั้น (LC) มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 เครื่องมือนั้นเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรมนั้น แต่เครื่องมือที่มีค่าดัชนีต่ำกว่า 0.50 จะถูกกำจัดออกหรือนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษาระดับอุดมศึกษามีค่าความเชื่อมั่น .9658 แสดงว่า แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษานี้มีความเชื่อมั่นในระดับสูง สามารถนำไปใช้ประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษาได้ ซึ่ง ประคอง กรรณสูตร (2534:111) ได้กล่าวว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าระหว่าง 0.70 - 0.90 ถือว่า สหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และถ้าสูงกว่า 0.90 ถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก ดังนั้น ถ้านำแบบประเมินนี้ ไปใช้ประเมินกับกลุ่มตัวอย่างก็ครั้งก็ตามจะได้ผลหรือคะแนนเหมือนเดิม หรือ

การวัดแต่ละครั้งจะให้ผลสอดคล้องตรงกัน แสดงให้เห็นว่าความคงที่แน่นอนของแบบประเมิน ภัทรา นิคมานนท์ (2532 : 52)

3. ค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลจากผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 มีค่าเท่ากับ .9423 ผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ .9387 และผู้ประเมินคนที่ 2 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ .9622 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษาระดับอุดมศึกษามีความเป็นปรนัยอยู่ในระดับสูง ซึ่งประคอง กรรณสูต (2534 : 111) ได้กล่าวว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.70-0.90 ถือว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง สามารถนำไปใช้ประเมินความสามารถของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ ตามที่ สวัสดิ์ ประทุมราช (2531 : 30 - 31) ได้กล่าวว่าแบบทดสอบหรือเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลจะต้องมีความเป็นปรนัย ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 อย่างคือ

3.1 คำถามชัดเจน ไม่ว่าใครที่อ่านคำถามหรือคำสั่งจะต้องบอกได้ตรงกันว่าข้อสอบหรือข้อคำถามนั้นต้องการอะไร

3.2 การตรวจให้คะแนนตรงกัน จากคำตอบเดียวกัน การให้คะแนนไม่ว่าใครจะเป็นผู้ตรวจจะต้องให้คะแนนตรงกัน

4. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item-Distribution) แบบประเมินมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง -0.82 ถึง -5.63 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลฉบับนี้มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อสูง ซึ่งล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2528 : 189) ได้กล่าวว่า ข้อความที่มีค่าอำนาจจำแนกมากกว่าหรือ เท่ากับ 1.75 ถือว่าข้อคำถามนั้น จำแนกคนออกเป็นสองกลุ่มได้ คือ สามารถแยกคนเก่งและคนอ่อนออกจากกันได้

5. แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรง ความเป็นปรนัย และความเชื่อมั่นในระดับสูง เหมาะที่จะนำไปใช้ประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

6. แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นอกจากจะมีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

6.1 สะดวกในการให้คะแนน เพราะแบบประเมินมีขอบเขตการให้คะแนน ผู้ประเมินอ่านแล้วเข้าใจง่ายและสามารถให้คะแนนแก่ผู้เข้าร่วมรับการประเมินได้ตามที่ต้องการ

6.2 มีความยุติธรรม แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละข้อนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดระดับคะแนนตามความสามารถของผู้เข้ารับการประเมิน ถ้าผู้เข้ารับการประเมิน มีความสามารถสูงมากก็จะได้คะแนนสูงและถ้ามีความสามารถน้อยก็จะได้คะแนนต่ำนอกจากนี้แบบประเมินยังเป็นเครื่องช่วยในการสังเกตและตัดสินใจให้คะแนนของผู้ประเมินให้ไปในแนวทางเดียวกัน

6.3 ใช้ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาฟุตบอลในระดับต่าง ๆ โดยเน้นการเล่นทีมและพฤติกรรมในการแข่งขัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำแบบประเมินนี้ไปประเมินใช้กับนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ
2. ครูผู้สอนฟุตบอลสามารถนำแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้ในการเรียนการสอน เพื่อที่จะได้เกิดความรู้เร็วและยุติธรรมแก่ผู้เรียน
3. ควรมีการสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นกีฬาประเภทอื่น ๆ เช่น แอสน์บอล, รักบี้ฟุตบอล เป็นต้น
4. ควรมีการสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลในด้านอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การฝึกหัดครู, กรม. หลักสูตรระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : การศาสนา, 2536.
- กมล สุคประเสริฐ. หลักและวิธีการวัดผล กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2510.
- ครรชิต สมิตานนท์. การสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519. อัดสำเนา.
- ครองจักร งามมีศรี. แบบทดสอบทักษะกีฬามวยไทยสำหรับนักศึกษาชาย วิทยาลัยพลศึกษา.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2530. อัดสำเนา
- จรินทร์ ธานีรัตน์. การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชวาล แพรัตกุล. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2518.
- ชาญวิทย์ ผลชีวิน. Football. กรุงเทพฯ ฯ : สยามสปอร์ตปรินติ้ง, 2534.
- ชูระวี สุริยจันทร์. การทดสอบและประเมินผลพลศึกษา. เชียงใหม่ : วิทยาลัยพลศึกษา
เชียงใหม่, 2536.
- ณัฐวุฒิ ปล้องเจริญ. การสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. 2534 , อัดสำเนา.
- นิพนธ์ กิติกุล. หลักการเล่นฟุตบอลสมัยใหม่. กรุงเทพฯ ฯ : พัทธอักษร, 2530.
- ประกิจ รัตนสุวรรณ. การวัดผลและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- ประคอง กรรณสูต. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2534.
- ปัญญา สังขวดี. การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลโดยดัดแปลงจากแบบทดสอบของ
ครรชิต สมิตานนท์. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- ผาณิต บิลมาศ. การทดสอบและประเมินผลพลศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : ภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.

- พินิจ ประหยัดทรัพย์. การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2526, อัดสำเนา.
- ภัทรา นิคมานนท์. การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม , 2532.
- เขาวดี ราชชัยกุล. “หลักการจัดและประเมินผลการศึกษา,”. วารสารครุศาสตร์. 5 : 14 ; กันยายน - ตุลาคม 2521.
- เขาวดี วิบูลย์ศรี. การวัดผลและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช , 2528.
- ละเอียบ กรยุทธพิพัฒน์. การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแอ่นดัดบอล สำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2528 , อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษาและคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- วิชาการ, กรม. หลักสูตรการมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2523). กรุงเทพฯ : การศาสนา, 2532.
- วินิต กองบุญเทียม. การทดสอบและการประเมินผลทางการศึกษา. เชียงใหม่ : ภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ , 2536.
- วิเชียร เกตุสิงห์. การวัดผลการศึกษาและสถิติเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , 2517.
- วิริยา บุญชัย. การทดสอบและการวัดผลทางพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- สมคิด ชิตประสงค์. หลักการสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2517.
- สมบุรณ์ ชิตพงษ์. การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวัดผล. กรุงเทพฯ : ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2526.
- สวัสดิ์ ประทุมราช. แนวคิดเชิงทฤษฎีการวิจัย การวัดผล ประเมินผล. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2531.
- สุชาติ มุกกัณท์. การเปรียบเทียบสมรรถภาพนักฟุตบอลทีมชาติไทยกับทีมอุดมศึกษา. ปริญญานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516 . อัดสำเนา.

- สุมาลี เพชรศิริ. แบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ประิณญาณิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2526.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และเอนกกุล กรี่แสง. หลักการเบื้องต้นของการวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรสัมพันธ์ 2519.
- สุภาพ วาดเขียน และอรพินธ์ โกชนาคา. การประเมินการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช , 2518.
- สมเจตน์ ภูศรี. ประสิทธิภาพของการยิงประตูฟุตบอลจากทิศทางและระยะต่าง ๆ กัน. ประิณญาณิพนธ์ กศ.ม., กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- สมพงษ์ ทองอรัณ. ขบวนการประเมินผลทางพลศึกษา. สุรินทร์ ภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ คณะครุศาสตร์ สหวิทยาลัยอีสานใต้สุรินทร์ 2532
- อนันต์ ศรีโสภะ การวัดผลและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช 2520 .
- Barrow , Harold M. and McGee Rosemary. A Practical Approach to Measurement in Physical Education. 3 rd ed. London : Lea and Febiger, 1979.
- Baumgartner, Ted A. amd Andrew S. Jackson. Measurement for Evaluation in Physical Education. Boston: Houghton Mifflin Company , 1975.
- Bosco , James S, and William F. Gustafson. Measurement and Evaluation in Physical Education , Fitness, and Sports. Englewood Cliffs : Prentice - Hall, 1983.
- Clarke, H. Harrison. Application of Measurement to Health and Physical Education. 4 th ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice. Hall, Inc., 1967.
- Hopkins. Charles D. and Richard L. Antes. Classroom Testing. Itasca : FE. Peacock Publishers Inc. ,1979.
- Heddergott, Karl - Heinz. New Football Manual. Bad Hamburg : Limpert Verlag Gmbh, 1976.
- Johnson , Barry L. and Jeek K. Nelson. "Basic Concepts in Test Evaluation Practical" in Measurements for Evaluation in Physical Education. 4th ed. Minnessota : Burgess Internation Group Inc... 1986

- Johnson, Barry L. and Jack K. Nelson. Basic Concepts in Test and Measurement for Evaluation in Physical Education. Minesota : Burgess Publishing Company, 1974.
- Marshall. John Clark and Loydy Wesley Hales. Classroom Test Construction. California : Addison Wesley Publishing Copany, 1950.
- Mathews,Donald K. Measurement in Physical Education. 5th ed. Philadelphia : W.B. Saunders Company, 1978
- Pape , Laverencee A. and Louis E. Means. "The Principle of Evaluation," in A Professional Career in Physical Education. New Jersey : Prentice - Hall, Inc., 1963.
- Robert,Lauffer. Coaching Soccer. New York : Sterling Publishing Company Inc. 1989.
- Scriven. M. "The Methodology of Evaluation," in Curriculum Evalvation. Chicago : Rand Menally, 1967.
- Scott,Glady M. and Esther French. "Purpose of Evaluation and Measurement," Measurment and Evaluation in Physical Education. Iowa : W.M.C. Brown Company, 1950.
- Spurdens , David. World Soccer Skill. London : The Hamlyn publishing Group Limited, 1984.
- Thomson, William. Teaching Soccer. Minnesota : Burgess Publishing Company, 1980
- Thorndike, Robert L. and Lizabeth.E Hagen. Measurment and Evaluation in Psychologyand Education. 2nd ed . Boston : Houghthon Mifflin Company, 1965.
- Verducci, Frank M. Measurement Concepts in Physical Education. 3 rd ed. St. Lovis, Missaure : The C.V. Mosby Company, 1980.
- Wade, allen. The F.A. Guide to Teaching Football. London : William Heinemann Limited, 1978.
- Winddows, Richard. Football Teachnigues and Tactics. London : WTW. Publishers Limited, 1982.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

คำชี้แจง

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาคือ ความสามารถในการปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของผู้เรียน ดังนี้

1. ความสามารถในการเล่นทีมของผู้เล่นแต่ละตำแหน่ง
2. พฤติกรรมในขณะที่เล่นฟุตบอล

โปรดพิจารณาความสามารถและพฤติกรรมของเล่นฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นว่าสามารถวัดได้ครอบคลุมเนื้อหาหรือไม่

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล

1. แบบประเมินข้อใดแน่ใจว่าเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะพฤติกรรม (แน่ใจว่าวัดได้) ให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องแน่ใจว่าวัดได้ มีค่าเท่ากับบวก 1 (+1)

2. แบบประเมินข้อใดแน่ใจว่าไม่เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม (ไม่แน่ใจว่าวัดได้หรือไม่) ให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่อง ไม่แน่ใจว่าวัดได้หรือไม่ มีค่าเท่ากับศูนย์ (0)

3. แบบประเมินข้อใดแน่ใจว่าไม่เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม (แน่ใจว่าไม่วัดหรือไม่ตรงกับพฤติกรรมนั้น) ให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องแน่ใจว่าไม่วัด มีค่าเท่ากับ ลบ 1 (-1)

หากท่านมีความคิดเห็นนอกจากนี้ ให้ท่านเขียนข้อคิดเห็นลงในช่องหมายเหตุของแต่ละตอนที่จัดเตรียมไว้

ภาคผนวก ข

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา
โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา

ตำแหน่งผู้เล่น	พฤติกรรมและมาตรการ ที่จะใช้วัด	แน่ใจว่า วัดได้ = +1	ไม่แน่ใจว่า วัดได้ = 0	แน่ใจว่า วัดไม่ได้ = -1	หมายเหตุ
ผู้รักษาประตู	<u>การป้องกันประตูมี 5 ขั้นตอน</u> 1. สามารถรับลูกระดับต่างๆ ได้ดีและแน่นอน มีสายตาที่ดี เข้มและมีมือคู่ที่ดี 2. หาดำแหน่งในการยืนอย่างฉลาด มีความรวดเร็วและคล่องตัว 3. สามารถคาดคะเนสถานการณ์ล่วงหน้าได้อย่างแม่นยำ คืออ่านเกมและสั่งเกมได้ 4. มีการตัดสินใจที่รวดเร็ว สามารถออกมาตัดลูกที่เข้ามาในเขตประตูก่อนที่จะฝ่ายตรงข้ามจะเล่นลูก 5. สามารถออกมาปิดมุมได้อย่างรวดเร็ว เพื่อให้ฝ่ายตรงข้ามมีจุดยิงประตูน้อยลง <u>การรุก มี 5 ขั้นตอน</u> 1. สามารถอ่านเกมและสั่งเกมได้อย่างเป็นอย่างดี 2. สามารถเปิดเกมรุกได้อย่างรวดเร็ว โดยการรับจ่ายบอลไปยังผู้เล่นที่ยืนในตำแหน่งว่างทันทีที่รับบอลได้				

ตำแหน่งผู้เล่น	พฤติกรรมและมาตรการ ที่จะใช้วัด	แน่ใจว่า วัดได้ = +1	ไม่แน่ใจว่า วัดได้หรือ ไม่ = 0	แน่ใจว่า วัดไม่ได้ = -1	หมายเหตุ
กองหลัง	3. สามารถเตะหรือขว้างบอลไปยังจุดหมายได้อย่างแม่นยำ และผู้ร่วมทีมสามารถเล่นต่อไปได้ 4. สามารถออกไปเล่นลูกนอกเขตประตูได้เป็นบางครั้ง เพื่อสนับสนุนผู้เล่นแดนหลังกรณีถูกโต้กลับอย่างฉับพลัน 5. มีการชลอเกมในการเล่นขณะที่เราเป็นฝ่ายได้เปรียบ และฉวยโอกาสโต้กลับอย่างฉับพลันโดยอาศัยการเล่นลูกยาว <u>เมื่อเป็นฝ่ายรุกมี 5 ขั้นตอน</u> 1. การคลุมพื้นที่ริมสนามสามารถครองลูก ผ่านลูกและเลี้ยงลูกส่งให้เพื่อนร่วมทีมได้อย่างแม่นยำ 2. การคุมคนผู้เล่นสามารถผ่านลูกไปยังเพื่อนร่วมทีม ซึ่งมีโอกาสดีในการครองลูก 3. การสกัดกั้นบอลทั้งลูก เลียดและลูกสูง เพื่อแย่งลูกมาครองหรือแย่งให้เพื่อนร่วมทีมครองบอล 4. การสนับสนุนเกมรุกและรับอย่างต่อเนื่อง				

ตำแหน่งผู้เล่น	พฤติกรรมและมาตรการ ที่จะใช้วัด	แน่ใจว่า วัดได้ = +1	ไม่แน่ใจว่า วัดได้หรือ ไม่ = 0	แน่ใจว่า วัดไม่ได้ = -1	หมายเหตุ
	5. สนับสนุนผู้เล่นแดนกลางและกองหน้าอย่างต่อเนื่อง และยิงประตูระยะไกลเมื่อมีโอกาส <u>ฝ่ายป้องกันมี 5 ขั้นตอน</u> 1. สามารถอ่านเกมและตั้งเกมได้เป็นอย่างดีทั้งเวลาเป็นฝ่ายรุกและป้องกัน 2. สามารถตัดบอลก่อนที่จะส่งบอลผ่านทะลุแนวกองหลังเพื่อที่จะยิงประตู 3. เมื่อตั้งแนวป้องกัน สามารถที่จะคุมคนและคุมพื้นที่เพื่อให้คู่ต่อสู้เล่นบอลได้ยากขึ้น และมีโอกาสยิงประตูน้อยลง 4. สามารถเล่นลูกได้ทุกจังหวะ ทั้งลูกเสียระดับพื้นหรือลูกในอากาศ มีการตัดสินใจที่ดีและเมื่อสกัดบอลพลาดสามารถทดแทนตำแหน่งในการเล่นได้ 5. สร้างแรงกดดันให้กับกองหน้าโดยให้ฝ่ายคู่ต่อสู้เสียลูกล้ำหน้า				

ตำแหน่งผู้เล่น	พฤติกรรมและมาตรการ ที่จะใช้วัด	แน่ใจว่า วัดได้ = +1	ไม่แน่ใจว่า วัดได้หรือ ไม่ = 0	แน่ใจว่า วัดไม่ได้ = -1	หมายเหตุ
กองกลาง	<u>การป้องกันมี 5 ขั้นตอน</u> 1. การคุมคนและคุมพื้นที่เพื่อให้คู่ต่อสู้เล่นบอลได้ยากขึ้น 2. เมื่อทำบอลเสีย ต้องชิงบอลคืน เพื่อสร้างความกดดันและทำลายจังหวะคู่ต่อสู้ 3. การถ่วงเกมให้ช้าลงในกรณีพาลัว เพื่อให้ทีมเรามีโอกาสตั้งรับที่ดีกว่าเดิม 4. การชิงเล่นบอลก่อนที่คู่ต่อสู้จะรับลูกได้และตีโต้กลับเป็นฝ่ายรุกทันที 5. สร้างความสมดุลของตัวผู้เล่นในแดนกลางโดยฝ่ายรับต้องได้เปรียบ <u>การรุกมี 5 ขั้นตอน</u> 1. สามารถครอบครองบอลและเปิดบอลได้อย่างแม่นยำทั้งลูกสั้นและลูกยาว 2. สามารถอ่านเกมได้อย่างดีสามารถเปลี่ยนจังหวะในการส่งบอลให้เพื่อนร่วมทีมสามารถเล่นบอลได้ง่ายขึ้น 3. วิ่งเปิดทางเพื่อเปิดช่องว่างที่จะทะลุทะลวง เพื่อสนับสนุนผู้เล่นแดนหน้าและสร้างความกดดันกับผู้เล่นกองหลัง				

ตำแหน่งผู้เล่น	พฤติกรรมและมาตรการ ที่จะใช้วัด	แน่ใจว่า วัดได้ = +1	ไม่แน่ใจว่า วัดได้หรือ ไม่ = 0	แน่ใจว่า วัดไม่ได้ =-1	หมายเหตุ
กองหน้า ปีกขวา	4. การเปิดเกมรุกที่รวดเร็ว แน่น นอนสามารถเลี้ยงลูกผ่านฝ่าย ตรงข้ามที่ตั้งรับได้และ สามารถยิงประตูได้ในระยะ ใกล้และไกล 5. ไม่ถ่วงเกมโดยเก็บบอลไว้ที่ ตัวเองนานเกินไปเปลี่ยนหรือ แทนตำแหน่งกันได้โดยเฉพาะ กองหลังที่หนุนสูงกองกลาง สามารถแทนตำแหน่งได้ <u>การป้องกันมี 5 ขั้นตอน</u> 1. การคุมคนเมื่อฝ่ายตนตก เป็นฝ่ายรับเพื่อสร้างความกด ดันคู่ต่อสู้ 2. การวิ่งไล่บอลเมื่อตนทำ บอลเสีย เพื่อหาจังหวะชิงบอล กลับเป็นฝ่ายรุก 3. สามารถลงมาช่วยผู้เล่น แดนกลางหรือแดนหลังใน บางโอกาส 4. คุมพื้นที่ให้คู่ต่อสู้เล่นบอล ได้ยาก และผู้เล่นฝ่ายเรามี โอกาสดังรับได้ดีขึ้น 5. ถ่วงบอลให้ลูกตายในแดน กลางสนามหรือริมสนาม				

ตำแหน่งผู้เล่น	พฤติกรรมและมาตรการ ที่จะใช้วัด	แน่ใจว่า วัดได้ = +1	ไม่แน่ใจว่า วัดได้หรือ ไม่ = 0	แน่ใจว่า วัดไม่ได้ = -1	หมายเหตุ
พฤติกรรมขณะ การเล่นทีม	การรูกมี 5 ขั้นตอน 1. มีทักษะสูง สามารถยิงประตูได้ทุกจังหวะและทุกรูปแบบ 2. วิ่งหาที่ว่างหรือวิ่งเปิดทางเมื่อตนเองไม่มีบอล เพื่อสร้างความกดดันให้กับกองหลังคู่ต่อสู้ 3. สามารถเลี้ยงลูกผ่านฝ่ายตรงข้ามที่ตั้งรับและยังครองบอลอยู่ได้ และสามารถเปิดบอลให้เพื่อนร่วมทีมทำประตูได้ 4. มีการประสานงานกับผู้เล่นตำแหน่งอื่น สร้างความสมดุลระหว่างผู้เล่นกับคู่ต่อสู้ให้มีโอกาสได้เปรียบในการรุก 5. เล่นบอลได้ทั้งทางลึกและทางกว้างกล้าทะลุทะลวงเพื่อให้กองหลังคู่ต่อสู้เล่นบอลได้ยากขึ้น ความรับผิดชอบในหน้าที่มี 5 ขั้นตอน 1. มีความตรงต่อเวลาที่นัดหมาย				

ตำแหน่งผู้เล่น	พฤติกรรมและมาตรการ ที่จะใช้วัด	แน่ใจว่า วัดได้ = +1	ไม่แน่ใจว่า วัดได้หรือ ไม่ = 0	แน่ใจว่า วัดไม่ได้ = -1	หมายเหตุ
	2. เวลาเล่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งที่ตนได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ 3. มีความซื่อสัตย์ยุติธรรมต่อตนเอง 4. ช่วยเหลือเพื่อร่วมทีมตลอดระยะเวลาในการแข่งขัน 5. มีความสามัคคีในขณะเล่นเป็นทีม ความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในขณะเล่นทีมมี 5 ขั้นตอน 1. มีการประสานงานที่ดีในการเล่นและการทำงานต่างๆร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2. มีความเชื่อมั่นในตนเองกล้าตัดสินใจอย่างมีเหตุผล 3. มีความกระตือรือร้นอยู่เสมอ 4. มีไหวพริบ 5. สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้เป็นอย่างดี				

ตำแหน่งผู้เล่น	พฤติกรรมและมาตรการ ที่จะใช้วัด	แน่ใจว่า วัดได้ = +1	ไม่แน่ใจว่า วัดได้หรือ ไม่ = 0	แน่ใจว่า วัดไม่ได้ = -1	หมายเหตุ
	ความมีน้ำใจของผู้เล่นมี 5 ขั้นตอน 1. รู้จักขอโทษเมื่อตนทำผิด เมื่อฝีมือไม่ถึง และรู้จักให้อภัยเมื่อเพื่อนทำผิดพลาด 2. มีความรักและสามัคคีในหมู่คณะ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือกัน 3. มีความเคารพเชื่อฟังกรรมการผู้ตัดสิน 4. ต้องควบคุมอารมณ์ตนเองให้คงที่อยู่เสมอ 5. ต้องแสดงความเป็นผู้มีมารยาทของผู้เล่นที่ดีกับผู้แข่งขันทุกคน				

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบประเมินความสามารถในการเล่นทีม

ตอนที่ 2 แบบประเมินพฤติกรรมในขณะที่เล่นฟุตบอล

ซึ่งแบบประเมินจะมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่ามี 5 ระดับ เรียงตามลำดับดังนี้

ดีมาก	เท่ากับ	5	คะแนน
ดี	เท่ากับ	4	คะแนน
ปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
ต่ำ	เท่ากับ	2	คะแนน
ต่ำมาก	เท่ากับ	1	คะแนน

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

ในแต่ละลักษณะพฤติกรรมใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ โดยเริ่มจาก 5 ถึง 1 โดยพิจารณาดังนี้

นักศึกษาปฏิบัติได้	5	ขั้นตอน	ได้	5	คะแนน	ดีมาก
นักศึกษาปฏิบัติได้	4	ขั้นตอน	ได้	4	คะแนน	ดี
นักศึกษาปฏิบัติได้	3	ขั้นตอน	ได้	3	คะแนน	ปานกลาง
นักศึกษาปฏิบัติได้	2	ขั้นตอน	ได้	2	คะแนน	ต่ำ
นักศึกษาปฏิบัติได้	1	ขั้นตอน	ได้	1	คะแนน	ต่ำมาก

แบบประเมินความสามารถในการเล่นทีมในแต่ละตำแหน่ง

ผู้รักษาประตู

การป้องกันประตูมี 5 ขั้นตอน

1. สามารถรับลูกในระดับต่าง ๆ ได้ดีและแน่นอนมีสายตาที่ดีเยี่ยมและมีมือคู่ที่ดี
2. หาตำแหน่งการยืนอย่างฉลาดมีความเร็วและคล่องตัว
3. สามารถคาดคะเนสถานการณ์ล่วงหน้าได้อย่างแม่นยำคืออ่านเกมและสั่งเกมได้
4. มีการตัดสินใจที่รวดเร็วสามารถออกมาตัดลูกที่เข้ามาในเขตประตูก่อนที่จะฝ่ายตรงข้ามจะเล่นลูก
5. สามารถออกมาปิดมุมได้อย่างรวดเร็วเพื่อให้ฝ่ายตรงข้ามมีจุดยิงประตูน้อยลง

การรุกมี 5 ขั้นตอน

1. สามารถอ่านเกมและสั่งเกมได้เป็นอย่างดี
2. สามารถเปิดเกมรุกได้อย่างรวดเร็วโดยการรับจ่ายบอลไปยังผู้เล่นที่ยืนในตำแหน่งว่างทันทีที่รับบอลได้
3. สามารถเตะหรือขว้างบอลไปยังจุดหมายได้อย่างแม่นยำและผู้ร่วมทีมสามารถเล่นต่อไปได้
4. สามารถออกไปเล่นลูกนอกเขตประตูได้เป็นบางครั้งเพื่อสนับสนุนผู้เล่นแดนหลังกรณีถูกโต้กลับอย่างฉับพลัน
5. มีการชลอเกมในการเล่นขณะที่เราเป็นฝ่ายได้เปรียบและฉวยโอกาสตีกลับ

อย่างนับพลันโดยอาศัยการเล่นลูกยาว

กองหลัง

เมื่อเป็นฝ่ายรุกมี 5 ขั้นตอน

1. การควบคุมพื้นที่ริมสนามสามารถครองลูก ผ่านลูกและเลี้ยงลูกส่งให้เพื่อนร่วมทีมได้อย่างแม่นยำ
2. การคุมคนผู้เล่นสามารถผ่านลูกไปยังเพื่อนร่วมทีมซึ่งมีโอกาสดีในการครองลูก
3. การสกัดกั้นบอลทั้งลูกเสียและลูกสูงเพื่อแย่งลูกมาครองหรือแย่งให้เพื่อนร่วมทีมครองบอล
4. การสนับสนุนเกมรุกและเกมรับอย่างต่อเนื่อง
5. สนับสนุนผู้เล่นแดนกลางและกองหน้าอย่างต่อเนื่องและยิงประตูระยะไกลเมื่อมีโอกาส

ฝ่ายป้องกันมี 5 ขั้นตอน

1. สามารถอ่านเกมและสั่งเกมได้เป็นอย่างดีทั้งเวลารุกและป้องกัน
2. สามารถตัดบอลก่อนที่คู่ต่อสู้จะส่งบอลผ่านทะลุแนวกองกองหลังเพื่อที่จะยิงประตู
3. เมื่อตั้งแนวป้องกันสามารถที่จะคุมคนและคุมพื้นที่เพื่อให้คู่ต่อสู้เล่นบอลได้ยากขึ้นและมีโอกาสการยิงประตูน้อยลง
4. สามารถเล่นลูกบอลได้ทุกจังหวะทั้งลูกเสียระดับพื้นหรือลูกในอากาศมีการตัดสินใจที่ดีและเมื่อสกัดบอลพลาดสามารถทดแทนตำแหน่งในการเล่นได้
5. สร้างแรงกดดันให้กับกองหน้าโดยทำให้คู่ต่อสู้เสียลูกล้ำหน้า

กองกลาง

การป้องกันมี 5 ขั้นตอน

1. การคุมคนและคุมพื้นที่เพื่อให้คู่ต่อสู้เล่นบอลได้ยากขึ้น
2. เมื่อทำบอลเสียต้องชิงบอลคืนเพื่อสร้างความกดดันและทำลายจังหวะคู่ต่อสู้
3. การถ่วงเกมให้ช้าลงในกรณีฟาล์วเพื่อให้ทีมเรามีโอกาสตั้งรับที่ดีกว่าเดิม
4. การชิงเล่นบอลก่อนที่คู่ต่อสู้จะรับลูกได้และดีได้กลับเป็นฝ่ายรุกทันที
5. สร้างความสมดุลของตัวผู้เล่นในแดนกลางโดยฝ่ายรับต้องได้เปรียบ

การรุกมี 5 ขั้นตอน

1. สามารถครอบครองบอลและเปิดบอลได้อย่างแม่นยำทั้งลูกสั้นและลูกยาว
2. สามารถอ่านเกมได้อย่างดีสามารถเปลี่ยนจังหวะในการส่งบอลให้เพื่อน
ร่วมทีมสามารถเล่นบอลได้ง่ายขึ้น
3. การวิ่งเปิดทางเพื่อเปิดช่องว่างที่จะทะลุทะลวงเพื่อจะสนับสนุนผู้เล่นแดนหน้า
และสร้างความกดดันกับผู้เล่นกองหลัง
4. การเปิดเกมรุกที่รวดเร็ว แน่นอนสามารถเลี้ยงลูกผ่านฝ่ายตรงข้ามที่ตั้งรับได้
และสามารถยิงประตูได้ในระยะใกล้และไกล
5. ไม่ถ่วงเกมโดยเก็บบอลไว้ที่ตัวเองนานเกินไปเปลี่ยนหรือแทนตำแหน่งกันได้
โดยเฉพาะกองหลังที่หนุนสูง กองกลางสามารถแทนตำแหน่งได้

กองหน้า

การป้องกันมี 5 ขั้นตอน

1. การคุมคนเมื่อฝ่ายตนตกเป็นฝ่ายรับเพื่อสร้างความกดดันคู่ต่อสู้
2. การวิ่งไล่บอลเมื่อตนทำเสียเพื่อหาจังหวะชิงบอลกลับเป็นฝ่ายรุก
3. สามารถลงมาช่วยผู้เล่นในแดนกลางหรือแดนหลังในบางโอกาส
4. คุมพื้นที่เพื่อให้คู่ต่อสู้เล่นบอลได้ยากและผู้เล่นฝ่ายเรามีโอกาสตั้งรับได้ดีขึ้น
5. ถ่วงบอลให้ลูกตายในแดนกลางสนามหรือริมสนาม

การรุกมี 5 ขั้นตอน

1. มีทักษะสูงสามารถยิงประตูได้ทุกจังหวะและทุกรูปแบบ
2. การวิ่งหาที่ว่างหรือวิ่งเปิดทางเมื่อตนเองไม่มีบอลเพื่อสร้างความกดดันให้กับ
กองหลังคู่ต่อสู้
3. สามารถเลี้ยงลูกผ่านฝ่ายตรงข้ามที่ตั้งรับและยังครองบอลอยู่ได้และสามารถ
เปิดบอลให้เพื่อนร่วมทีมทำประตูได้
4. มีการประสานงานกับผู้เล่นตำแหน่งอื่นสร้างความสมดุลระหว่างตัวผู้เล่นกับ
คู่ต่อสู้ให้มีโอกาสได้เปรียบในการรุก
5. เล่นบอลได้ทั้งทางลึกและทางกว้างกล้าทะลุทะลวงเพื่อให้กองหลังคู่ต่อสู้เล่น
บอลยากขึ้น

พฤติกรรมขณะการเล่นทีมของผู้เล่นทุกตำแหน่ง

ความรับผิดชอบในหน้าที่มี 5 ขั้นตอน

1. มีความตรงต่อเวลาที่นัดหมาย
2. เวลาเล่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งที่ตนได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ
3. มีความซื่อสัตย์ยุติธรรมต่อตนเอง
4. ช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมตลอดระยะเวลาในการแข่งขัน
5. มีความสามัคคีในขณะเล่นเป็นทีม

ความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในขณะเล่นทีมมี 5 ขั้นตอน

1. มีการประสานงานที่ดีในการเล่นและการทำงานต่าง ๆ ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าตัดสินใจอย่างมีเหตุผลรวดเร็ว
3. มีความกระตือรือร้นอยู่เสมอ
4. มีไหวพริบ
5. สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้เป็นอย่างดี

ความมีน้ำใจของผู้เล่นมี 5 ขั้นตอน

1. รู้จักขอโทษเมื่อตนเองทำผิด รู้แพ้ เมื่อฝีมือไม่ถึงและรู้จักให้อภัยเมื่อเพื่อนทำผิดพลาด
2. มีความรักและสามัคคีในหมู่คณะมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือกัน
3. มีความเคารพเชื่อฟังกรรมการผู้ตัดสิน
4. ต้องควบคุมอารมณ์ตนเองให้คงที่อยู่เสมอ
5. ต้องแสดงความเป็นผู้มีมารยาทของผู้เล่นที่ดีกับผู้แข่งขันทุกคน

[illegible]

ภาคผนวก ค

ตารางคะแนนการประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษาระดับ
อุดมศึกษา

ตาราง 6 คะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของ
นักศึกษายชายที่ไปทดลองใช้(N=22)

คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน
1	47	12	48
2	50	13	48
3	46	14	46.5
4	50.5	15	50
5	51	16	51
6	48.5	17	47
7	48.5	18	49
8	45.5	19	48
9	50	20	48.5
10	47.5	21	48
11	48	22	46.5

ตาราง 7 แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล
ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาของผู้ประเมิน 3 คน (N = 66)

คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน
1	47.67	24	49
2	49.33	25	49.33
3	50	26	48.33
4	49.33	27	50.67
5	50.33	28	48.67
6	50	29	49.67
7	48.33	30	49.67
8	49.33	31	47.67
9	49.67	32	49.67
10	50.33	33	50
11	50.33	34	46
12	48	35	49
13	48.33	36	48.67
14	49.33	37	47.33
15	50.67	38	49.33
16	50.33	39	49.67
17	49	40	50.33
18	49	41	50.33
19	50	42	48
20	49.33	43	50.67
21	49.33	44	48.67
22	50	45	46.33
23	46.67	46	49.33

คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน
47	49	57	48
48	49.33	58	48.67
49	50	59	48.67
50	49.67	60	50.67
51	50	61	49.33
52	50.33	62	50.33
53	49.67	63	48.67
54	51	64	49.67
55	49	65	49.33
56	47.67	66	49

ตาราง 8 คะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของ
นักศึกษาระดับอุดมศึกษาของผู้ประเมิน 3 คน (N = 66)

คนที่	R1	R2	R3	คนที่	R1	R2	R3
1	49	47	47	25	50	48	50
2	51	49	48	26	49	49	47
3	48	53	49	27	49	52	51
4	50	49	49	28	48	47	51
5	51	51	49	29	50	50	49
6	48	51	51	30	49	51	49
7	49	48	48	31	47	49	48
8	49	48	51	32	46	52	51
9	48	52	49	33	50	50	50
10	51	50	50	34	46	46	46
11	48	52	51	35	48	50	49
12	47	48	49	36	50	48	48
13	48	49	48	37	48	47	48
14	52	48	48	38	51	49	48
15	51	49	52	39	49	50	50
16	51	50	50	40	49	53	49
17	48	49	50	41	49	52	50
18	47	51	49	42	49	46	49
19	51	51	49	43	51	50	51
20	51	48	49	44	48	52	46
21	49	50	49	45	48	46	45
22	49	51	50	46	51	49	48
23	46	47	47	47	51	47	49
24	47	49	51	48	47	49	52

คนที่	R1	R2	R3	คนที่	R1	R2	R3
49	51	49	50	58	49	48	49
50	50	50	49	59	47	50	49
51	52	50	48	60	51	51	50
52	51	50	50	61	49	51	48
53	49	51	49	62	51	50	50
54	52	49	52	63	51	46	49
55	49	50	48	64	49	51	49
56	48	47	48	65	51	49	48
57	47	48	49	66	49	49	49

ภาคผนวก ง

รายนามผู้เชี่ยวชาญและผู้ประเมิน

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์เสนอ ไชยวงศ์
เจ้าหน้าที่การกีฬาแห่งประเทศไทย
2. อาจารย์ชาญวิทย์ ผลชีวิน
ผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติไทย
3. นายวิทยา เลาหลกุล
ผู้ฝึกสอนฟุตบอลสโมสรธนาคารกรุงไทย
4. ผศ.ศุภชัย สังวรินทะ
ผู้ฝึกสอนฟุตบอลของจังหวัดกำแพงเพชร
5. อาจารย์พนิต วัชรวิมล
ผู้ฝึกสอนฟุตบอลของจังหวัดอุดรธานี

รายนามผู้ประเมิน

1. อ.สันติ อภิญาณวัฒน์
อาจารย์พลศึกษาโรงเรียนไทรงามพิทย
ผู้ฝึกสอนฟุตบอลจังหวัดกำแพงเพชร
2. อ.สมศักดิ์ นาคนาม
อาจารย์พลศึกษาโรงเรียนเทศบาล 2
ผู้ฝึกสอนฟุตบอลจังหวัดกำแพงเพชร
3. อ.วินัย บ่อน้อย
อาจารย์พลศึกษาโรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม
ผู้ฝึกสอนฟุตบอลจังหวัดกำแพงเพชร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายเดชา แจ่มประสิทธิ์
วันเกิด	27 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2505
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	3 เทศา 2 ต.ในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร 62000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 6
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาเกษตรและเทคโนโลยีกำแพงเพชร อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร 62000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2517	ประถมศึกษาจากโรงเรียนบ้านพบพระ จังหวัดตาก
พ.ศ. 2522	มัธยมศึกษา จากโรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม จังหวัดกำแพงเพชร
พ.ศ. 2525	ปศ.สูง (พลศึกษา) จากวิทยาลัยครูกำแพงเพชร
พ.ศ. 2527	ค.บ.(พลศึกษา)จากวิทยาลัยครูกำแพงเพชร
พ.ศ. 2539	กศ.ม. (พลศึกษา)จากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล
ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

บทคัดย่อ
ของ
เดชา แจ่มประสิทธิ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

พฤษภาคม 2540

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยประเมินความสามารถในการเล่นทีมและพฤติกรรมในขณะที่เล่น เป็นทีม แบบประเมินเป็นลักษณะมาตราส่วนประเมินค่ามีจำนวน 11 ข้อ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นัก ศึกษา สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร วิชาเอกพลศึกษา ชั้นปีที่ 2,3 และ 4 ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุต บอล 1 มาแล้วจำนวน 66 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์มีค่าดัชนีของความสอดคล้องเป็น 1.0 แสดงว่ามีความ เที่ยงตรงเชิงประจักษ์สูง
2. มีค่าความเชื่อมั่นมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .9658 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง
3. ค่าความเป็นปรนัย มีค่าเท่ากับ .9477 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แสดงว่า มีความเป็นปรนัยในระดับสูง
4. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อมีค่าอำนาจจำแนกจำนวน 11 ข้อ ตั้งแต่ -0.82 ถึง -5.32 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีอำนาจจำแนกในระดับสูง

**A CONSTRUCTION OF FOOTBALL PLAYING
ABILITY RATING SCALES FOR HIGHER
EDUCATION INSTITUTION**

**AN ABSTRACT
BY
DECHA GANGPRASIT**

**Presented in partial fulfillment of the requirements for
Master of Education degree in physical Education
at Srinakharinwirot University**

May 1997

The purpose of this study was to construct an evaluation rating scale for football playing abilities of college students . The areas concerned were team playing abilities , and team playing behaviors. The subjects were 66 students majoring in physical education at Rajabhat Institute Kamphaengphet who passed the course of Football 1 .

It was found as follows:

1. The Constructed evaluation rating scale was valid , $r = 1.0$
2. The reliability was high , $r = .9658$, significant at . 05 level.
3. The objectivity was high , $r = .9477$, significant at . 05 level.
4. The Values of discrimination power were ranged from -0.82 to -5.32 which were high, significant at .05 level.